

83/2013 Sb.m.s.

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 8. listopadu 1968 byla ve Vídni přijata Úmluva o silničním provozu.

Jméno Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána téhož dne. Prezident republiky Úmluvu ratifikoval.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 47 odst. 1 dne 21. května 1977. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost podle odstavce 2 téhož článku dne 7. června 1979.

Současně se vstupem v platnost tato Úmluva ukončila a nahradila, ve vztazích mezi smluvními stranami, Úmluvu o silničním provozu přijatou v Ženevě dne 19. září 1949¹⁾.

Dne 2. června 1993 Česká republika oznámila generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, deponitářů Úmluvy, že se jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky považuje s účinností od 1. ledna 1993 za smluvní stát Úmluvy o silničním provozu ze dne 8. listopadu 1968.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

ÚMLUVA O SILNIČNÍM PROVOZU

Vídeň, 8. listopadu 1968

(Konsolidovaná verze*)

Smluvní strany,
přejíce si usnadnit mezinárodní silniční dopravu a zvýšit bezpečnost silniční dopravy přijetím jednotných pravidel silničního provozu,
se dohodly na následujících opatřeních:

Kapitola I

VŠEOBECNÁ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 1

Definice

Pro účely této Úmluvy mají následující výrazy význam, který je dále definován:

- a) "Vnitrostátní legislativa" smluvní strany znamená celek všech vnitrostátních nebo místních zákonů a předpisů, které jsou platné na území této smluvní strany.
- b) Vozidlo, které je na území určitého státu, se označuje jako jsoucí v "mezinárodním provozu", jestliže:
 - i) je vlastněno fyzickou nebo právnickou osobou s obvyklým sídlem mimo tento stát;
 - ii) není v tomto státě registrováno; a
 - iii) je do tohoto státu dočasně dovezeno; avšak s podmínkou, že smluvní strana může odmítnout pokládat za vozidlo "v mezinárodním provozu" to vozidlo, které zůstává na jejím území déle než jeden rok bez podstatného přerušení, jehož doba trvání může být stanovena touto smluvní stranou.Souprava vozidel se označuje jako jsoucí v "mezinárodním provozu", jestliže: alespoň jedno z vozidel soupravy odpovídá výše uvedené definici.
- c) "Zastavěná oblast" znamená oblast zahrnující stavby, jejíž vjezdy a výjezdy jsou zvláště označeny jako takové, nebo která je definována jinak vnitrostátní legislativou;¹
- d) "Silnice" znamená celý povrch jakékoliv cesty nebo ulice přístupné pro veřejnou dopravu.
- e) "Vozovka" znamená část silnice normálně používanou k provozu vozidel. Silnice může obsahovat několik vozovek od sebe zřetelně oddělených, např. oddělujícím pruhem nebo různou úrovní.
- f) Na vozovkách, kde jeden nebo více krajních jízdních pruhů nebo drah je určeno pro užívání některými vozidly, znamená pro ostatní uživatele silnice "okraj vozovky" okraj zbývající části vozovky.

g) "Jízdní pruh" znamená kterýkoli z podélných pruhů, na něž může být vozovka rozdělena, ať pomocí podélného značení nebo bez něho, a jehož šířka dostačuje pro jeden proud pohybujících se motorových vozidel jiných, než motocykly.

g) bis "Jízdní pruh pro cyklisty" je část vozovky určená pro jízdní kola. Jízdní pruh pro cyklisty je odlišen od zbytku vozovky podélným silničním značením.

g) ter "Cyklostezka" znamená nezávislou silnici nebo část silnice určenou pro jízdní kola, označenou jako takovou. Cyklostezka je oddělena od jiných silnic nebo jiných částí téže silnice strukturálními prostředky.

h) "Křížení" znamená jakoukoli úrovnňovou křižovatku, spojení nebo rozcestí silnic, včetně volných ploch vytvořených těmito křižovatkami, spojeními nebo rozcestími.

i) "Úrovnňový přejezd" znamená každé úrovnňové křížení silnice a železniční nebo tramvajové tratě se samostatným traťovým tělesem.

j) "Dálnice" znamená silnici speciálně navrženou a vybudovanou pro provoz motorových vozidel, která neobsluhují pozemky, které s ní sousedí, a která:

i) je tvořena, kromě určitých míst nebo na přechodnou dobu, vozovkami pro oba směry provozu, oddělenými od sebe buď dělicím pruhem, který není určen pro provoz nebo, výjimečně, jiným způsobem;

ii) úrovnňově se nekříží se žádnou silnicí, železniční nebo tramvajovou tratí, nebo stezkou pro chodce; a

iii) je speciálně označena jako dálnice.

k) Vozidlo je pokládáno za:

i) "zastavené", jestliže se nepohybuje po dobu nutnou k nastoupení nebo vystoupení osob, nebo naložení či vyložení nákladu; a
ii) "stojící", jestliže se nepohybuje z jakéhokoli jiného důvodu než vyhnutí se střetu s jiným uživatelem silnice nebo s překážkou nebo proto, aby byla dodržena pravidla silničního provozu, a jestliže doba, po kterou se vozidlo nepohybuje, není omezena na dobu nutnou k nastoupení nebo vystoupení osob nebo naložení či vyložení nákladu.

Nicméně, smluvní strany mohou považovat za "zastavené" každé vozidlo, které se, ve smyslu výše uvedeného pododstavce ii), nepohybuje po dobu kratší, než je doba stanovená vnitrostátní legislativou; a za stojící každé vozidlo, které se, ve smyslu výše uvedeného pododstavce i), nepohybuje po dobu delší, než je doba stanovená vnitrostátní legislativou.

l) "Jízdní kolo" znamená každé vozidlo, které má alespoň dvě kola a je poháněno výhradně svalovou energií osob na tomto vozidle, zejména pomocí pedálů nebo ručních klik.

m) "Moped" znamená každé vozidlo se dvěma nebo třemi koly, které je opatřeno spalovacím motorem se zdvihovým objemem nepřesahujícím 50 cm³ a s maximální konstrukční rychlostí nepřesahující 50 km (30 mil) za hodinu. Smluvní strany však mohou z hlediska své vnitrostátní legislativy nepokládat za moped vozidla, která, s ohledem na své použití, nemají charakteristiky jízdního kola, zejména možnost pohánění pedály, nebo jejichž maximální konstrukční rychlost, hmotnost, nebo určité vlastnosti motoru, překračují určité limity. Nic v této definici nebrání smluvním stranám pokládat mopedy za jízdní kola a použít na ně předpisy své vnitrostátní legislativy týkající se silničního provozu.

n) "Motocykl" znamená každé vozidlo se dvěma koly, s postranním vozíkem nebo bez něho, které je opatřeno hnacím motorem. Smluvní strany mohou také ve své vnitrostátní legislativě pokládat za motocykly vozidla se třemi koly, jejichž hmotnost v nenaloženém stavu nepřesahuje 400 kg. Termín "motocykl" nezahrnuje mopedy, i když smluvní strany pro účely této Úmluvy mohou pokládat mopedy za motocykly, jestliže za tímto účelem učiní prohlášení podle článku 54, odstavce 2 této Úmluvy.2

o) "Vozidlo s motorovým pohonem" znamená jakékoliv samohybné silniční vozidlo, jiné než moped na území smluvních stran, které nepokládají mopedy za motocykly, a jiné než kolejové vozidlo.

p) "Motorové vozidlo" znamená každé vozidlo s motorovým pohonem, které se normálně používá k přepravě osob nebo zboží po silnici, nebo k tažení vozidel používaných pro přepravu osob a zboží po silnici. Tento termín zahrnuje trolejbusy, to znamená vozidla napojená na elektrické vedení, nepohybující se po kolejích. Nezahrnuje vozidla, jako jsou zemědělské traktory, které se používají jen nahodile k přepravě osob nebo zboží po silnici, nebo k tažení vozidel používaných k přepravě osob a zboží po silnici.

q) "Přípojné vozidlo" znamená každé vozidlo určené k tomu, aby bylo taženo vozidlem s motorovým pohonem, a zahrnuje návěsy.

r) "Návěs" znamená každé přípojné vozidlo určené k napojení na motorové vozidlo takovým způsobem, že část návěsu spočívá na motorovém vozidle, a že podstatná část jeho hmotnosti a hmotnosti jeho nákladu je nesena motorovým vozidlem.

s) Lehký přívěs je každý přívěs, jehož maximální povolená hmotnost nepřesahuje 750 kg.

t) "Souprava vozidel" znamená soupravu vozidel, která jedou po silnici jako jednotka.

u) "Návěsová souprava" znamená soupravu vozidel složenou z motorového vozidla a návěsu připojeného k tomuto motorovému vozidlu.

v) "Řidič" znamená každou osobu, která na silnici řídí motorové vozidlo nebo jiné vozidlo (včetně jízdního kola), nebo která na pozemní komunikaci vede zvířata jednotlivě nebo ve stádech nebo hejnech, nebo vede potah, soumary nebo jezdecká zvířata.

w) "Maximální povolená hmotnost" znamená maximální hmotnost naloženého vozidla, povolenou příslušným orgánem státu, ve kterém je vozidlo registrováno.

x) "Hmotnost vozidla v nenaloženém stavu" znamená hmotnost vozidla bez posádky, cestujících nebo nákladu, ale s plnou náplní paliva a s nářadím, které vozidlo obvykle veze.

y) "Hmotnost naloženého vozidla" znamená skutečnou hmotnost vozidla s nákladem, s posádkou a cestujícími.

z) "Směr provozu" a "odpovídající směru provozu" znamená pravou stranu, jestliže, podle vnitrostátní legislativy, musí řidič vozidla umožnit protijedoucímu vozidlu, aby ho minulo vlevo; v opačném případě tyto výrazy znamenají levou stranu.

aa) Požadavek, aby řidič "dal přednost v jízdě" jiným vozidlům znamená, že nesmí pokračovat v jízdě nebo se znovu rozjet nebo manévrovat v případě, že by tím donutil řidiče jiných vozidel k náhlé změně směru nebo rychlosti jízdy jejich vozidla.

ČLÁNEK 2

Přílohy Úmluvy

Přílohy této Úmluvy, jmenovitě:

Příloha 1: Výjimky z povinnosti připustit motorová vozidla a přípojná vozidla do mezinárodního provozu; Příloha 2: Registrační číslo motorových vozidel a přípojných vozidel v mezinárodním provozu;

Příloha 3: Rozlišovací značka motorových vozidel a přípojných vozidel v mezinárodním provozu;

Příloha 4: Identifikační značky motorových vozidel a přívěsů v mezinárodním provozu;

Příloha 5 Technické podmínky vztahující se na motorová vozidla a přípojná vozidla;

Příloha 6: Vnitrostátní řidičský průkaz; a

Příloha 7: Mezinárodní řidičský průkaz;
jsou nedílnou součástí této Úmluvy.

ČLÁNEK 3

Povinnosti smluvních stran

1.

a) Smluvní strany přijmou vhodná opatření k tomu, aby zajistily, že pravidla silničního provozu platná na jejich území, se v podstatě shodují s ustanoveními kapitoly II této Úmluvy. Jestliže tato pravidla nejsou žádným způsobem nekompatibilní s uvedenými ustanoveními:

i) zmíněná pravidla nemusí převzít žádná z uvedených ustanovení, která se vztahují na situace, které se nevyskytují na území dotyčných smluvních stran;

ii) zmíněná pravidla mohou zahrnovat ustanovení, která nejsou obsažena v kapitole II.

b) Ustanovení tohoto odstavce nepožadují, aby smluvní strany stanovily pokuty za jakékoli porušení těch ustanovení kapitoly II, která jsou převzata do jejich pravidel silničního provozu.

2.

a) Smluvní strany také učiní vhodná opatření k tomu, aby zajistily, že pravidla platná na jejich území, která se vztahují na technické požadavky, které musí splňovat motorová vozidla a přípojná vozidla, odpovídají ustanovením přílohy 5 této Úmluvy; za podmínky, že nejsou žádným způsobem v protikladu k principům bezpečnosti obsaženým v těchto ustanoveních, mohou zmíněná pravidla obsahovat určitá ustanovení, která příloha 5 neuvádí. Smluvní strany také přijmou vhodná opatření k tomu, aby zajistily, že motorová vozidla a přípojná vozidla registrovaná na jejich územích jsou v souladu s ustanoveními přílohy 5 této Úmluvy, když vstupují do mezinárodního provozu.

b) Z ustanovení tohoto odstavce nevyplývají pro smluvní strany žádné povinnosti týkající se pravidel platných na jejich území, která se vztahují na technické požadavky na vozidla s motorovým pohonem, která nejsou motorovými vozidly ve smyslu této Úmluvy.

3. Kromě výjimek uvedených v příloze 1 této Úmluvy, jsou smluvní strany povinny připustit na své území do mezinárodního provozu motorová vozidla a přípojná vozidla, která splňují podmínky stanovené v kapitole III této Úmluvy, a jejichž řidiči splňují podmínky uvedené v kapitole IV; jsou také povinny uznávat certifikáty o registraci vydané podle ustanovení kapitoly III jako důkaz, dokud nebude prokázán opak, že vozidla, na něž se vztahují, splňují podmínky stanovené v kapitole III.

4. Za vyhovující účelu této Úmluvy⁴ budou pokládána opatření, která smluvní strany přijaly nebo přijmou, ať jednostranně nebo jako dvoustranné či vícestranné dohody, ke vpuštění motorových vozidel a přípojných vozidel, která nespĺňují všechny podmínky uvedené v kapitole V této Úmluvy, do mezinárodního provozu na svých územích, a aby na svých územích uznaly, v případech jiných, než jsou případy specifikované v kapitole IV, platnost řidičských průkazů, které byly vydány na území jiné smluvní strany.

5. Smluvní strany se zavazují, že vpustí na svá území do mezinárodního provozu jízdní kola a mopedy, které splňují technické podmínky stanovené v kapitole V této Úmluvy a jejichž řidiči mají své normální bydliště na území jiné smluvní strany. Žádná ze smluvních stran nebude požadovat, aby řidiči jízdních kol nebo mopedů v mezinárodním provozu byli držitelé řidičského průkazu, avšak smluvní strany, které prohlásily, podle odstavce 2 článku 54 této Úmluvy, že pokládají mopedy za

motocykly, mohou požadovat, aby řidiči mopedů v mezinárodním provozu byli držiteli řidičského průkazu.

5. bis. Smluvní strany přijmou nezbytná opatření k zajištění systematické a průběžné výchovy k bezpečnosti silničního provozu, zejména ve školách na všech stupních.

5. ter. Pokud je výuka žáků autoškol vykonávána profesionálními školícími zařízeními, stanoví vnitrostátní legislativa minimální požadavky na učební osnovy a kvalifikaci personálu odpovědného za tuto výuku.

6. Smluvní strany se zavazují, že poskytnou kterékoli smluvní straně, jež je o to požádá, informace nezbytné pro identifikaci osoby, na jejíž jméno jsou vozidlo s motorovým pohonem, nebo přípojné vozidlo připojené k tomuto vozidlu, registrované na jejich území, jestliže podaná žádost uvádí, že vozidlo bylo účastníkem nehody nebo jeho řidič porušil závažným způsobem pravidla silničního provozu, a je proto vystaven vážnému postihu nebo zákazu řízení na území smluvní strany, která předkládá žádost.

7. Za splňující cíle této Úmluvy se pokládají opatření, která smluvní strany přijaly nebo přijmou, ať jednostranně nebo jako dvoustranné či vícestranné dohody, k usnadnění mezinárodního silničního provozu zjednodušením celních, policejních, zdravotních a dalších podobných formalit nebo zajištěním toho, aby celní a poštovní úřady na daném hraničním přechodu měly stejné kompetence a byly otevřeny ve stejných hodinách.

8. Nic, co je obsaženo v odstavcích 3, 5 a 7 tohoto článku, neovlivňuje právo smluvní strany podřídit přístup motorových vozidel, přípojných vozidel, mopedů a jízdních kol a jejich řidičů a cestujících do mezinárodního provozu na svém území svým předpisům o komerční přepravě osob a zboží, předpisům o pojištění odpovědnosti řidičů vůči rizikům pro třetí osoby, celním předpisům a všeobecně, svým předpisům týkajícím se záležitostí jiných, než silničního provozu.

ČLÁNEK 4

Dopravní značky a signalizace

Smluvní strany této Úmluvy, které nejsou smluvními stranami Úmluvy o dopravních značkách a signalizaci, která byla otevřena k podpisu ve Vídni téhož dne jako tato Úmluva, se zavazují k tomu, že:

a) veškeré dopravní značky, světelné signály pro řízení provozu a značení na silnicích umístěné na jejich území, budou tvořit ucelený systém a budou provedeny a umístěny tak, aby byly snadno rozpoznatelné;

b) počet druhů značek bude omezený a značky budou umístěny pouze tam, kde je to účelné;

c) značky varující před nebezpečím se umístí v dostatečné vzdálenosti před překážkou, tak aby dávaly uživatelům silnice účinné varování;

d) zakáží:

i) umístit na značku, k její opoře nebo k jakémukoli jinému zařízení určenému k řízení provozu cokoli, co není ve vztahu k účelu této značky nebo zařízení; avšak jestliže smluvní strany, nebo jejich části, pověří umístěním informativních značek neziskovou organizaci, je možné umístit znak této organizace na značce nebo na její opoře za podmínky, že nebude snížena srozumitelnost značky;

ii) umístit jakoukoli tabuli, upozornění, značku nebo zařízení, které by mohlo být mylně pokládáno za dopravní značku či jiné zařízení k řízení provozu, omezit viditelnost nebo účinnost značek a uvedených zařízení, oslnit účastníky silničního provozu nebo odvést jejich pozornost a snížit tak bezpečnost provozu;

iii) umístit na chodnících a krajnicích zařízení nebo vybavení, které by mohlo zbytečně omezovat pohyb chodců, zejména starších a tělesně postižených osob.

Kapitola II

PRAVIDLA SILNIČNÍHO PROVOZU

ČLÁNEK 5

Statut dopravních značek a signalizace

1. Uživatelé silnice se musí řídit pokyny, které sdělují dopravní značky, světelné signály pro řízení provozu a silniční značení, a to i v případě, že se zdá, že odporují jiným předpisům o provozu.

2. Pokyny, dávané světelnými zařízeními pro řízení provozu, mají prioritu před pokyny silničních značek upravujících přednost.

ČLÁNEK 6

Pokyny orgánů oprávněných k řízení provozu

1. Oprávněný orgán, který řídí dopravu, musí být v noci i ve dne na dálku snadno viditelný a rozeznatelný.

2. Uživatelé silnice musí ihned uposlechnout všechny pokyny orgánu, který řídí provoz.

3. Doporučuje se⁵, aby vnitrostátní legislativa stanovila, že pokyny orgánů, kteří řídí provoz, obsahují následující:

a) paže vztyčená nahoru; toto gesto znamená "pozor, stůj" pro všechny uživatele silnice kromě těch řidičů, kteří by nemohli zastavit dostatečně bezpečně; dále, jestliže se pokyn tímto gestem dává na křižovatce, nemusí zastavit ti řidiči, kteří již do křižovatky vjeli;

b) jedna nebo obě paže upaženy; toto gesto je signálem stůj pro všechny uživatele silnice blížící se z kteréhokoli směru, kteří by překřídili směr označovaný upaženou paží nebo pažemi; po provedení tohoto gesta může orgán, který řídí provoz, paží nebo paže připažít; toto gesto je rovněž signálem k zastavení pro řidiče před nebo za orgánem;

c) kývání červeným světlo; toto gesto je signálem k zastavení pro uživatele silnice, k nimž světlo směřuje.

4. Pokyny, které vydává oprávněný orgán, který řídí provoz, mají přednost před pokyny sdělovanými dopravními značkami, dopravní světelnou signalizací a silničním značením a před pravidly silničního provozu.

ČLÁNEK 7

Všeobecná pravidla

1. Uživatelé silnice se zdrží jakéhokoli chování, které by mohlo ohrozit provoz nebo mu bránit, ohrozit osoby nebo způsobit škodu na veřejném nebo soukromém majetku.

2. Doporučuje se, aby vnitrostátní legislativa stanovila, že uživatelé silnice nesmí bránit provozu nebo jej ohrožovat odhozením, umístěním nebo ponecháním jakéhokoli předmětu nebo látky na silnici, nebo vytvořením jakékoliv jiné překážky na silnici. Jestliže se uživatelé silnice nemohou vyvarovat vytvoření takovéto překážky nebo ohrožení, musí učinit nezbytné kroky k jejich co nejrychlejšímu odstranění; a v případě, že překážky nebo ohrožení není možné okamžitě odstranit, varovat před nimi ostatní uživatele silnice.⁶

3. Řidiči musí projevovat mimořádnou opatrnost ve vztahu k nejzranitelnějším uživatelům silnice, jako jsou chodci, cyklisté, a zejména děti, starší osoby a tělesně postižené osoby.

4. Řidiči musí dbát na to, aby jejich vozidla neobtěžovala uživatele silnice nebo obyvatele přilehlých nemovitostí, např. hlukem, kouřem nebo vířením prachu, jestliže se tomu mohou vyhnout.

5. Upoutání se bezpečnostními pásy je povinné pro řidiče motorových vozidel i cestující, jestliže jsou jejich sedadla těmito pásy vybavena, kromě výjimek stanovených vnitrostátní legislativou.

ČLÁNEK 8

Řidiči

1. Každé pohybující se vozidlo nebo souprava vozidel musí mít řidiče.

2. Doporučuje se, aby vnitrostátní legislativa stanovila, že soumaři, potah nebo jezdecká zvířata a, vyjma speciálních prostorů označených u jejich vchodu, dobytek jednotlivě nebo ve stádech, nebo stáda menších zvířat, musí být vedeny osobou, která je řídí.

3. Každý řidič musí mít nezbytné fyzické i psychické schopnosti k řízení a při řízení musí být v dobrém fyzickém i psychickém stavu.

4. Každý řidič vozidla s motorovým pohonem musí mít znalosti a dovednosti nezbytné pro řízení vozidla; avšak tyto požadavky nebrání žákům autoškol v cvičných jízdách v souladu s vnitrostátní legislativou.

5. Každý řidič musí být vždy schopen řídit své vozidlo nebo vést svá zvířata.⁹

¹⁰ Viz poznámku pod čarou

6. Řidič vozidla musí vždy snížit na minimum jakoukoliv jinou činnost kromě řízení. Vnitrostátní legislativa by měla stanovit pravidla o používání telefonů řidiči vozidel. V každém případě by měla legislativa zakázat řidičům motorových vozidel nebo mopedů používání telefonů držených rukou, jestliže je vozidlo v pohybu.

ČLÁNEK 9

Stáda menších nebo větších zvířat

Doporučuje se, aby v zájmu plynulosti provozu vnitrostátní legislativa stanovila, že stáda menších nebo větších zvířat by měla být rozdělena na části přiměřené délky a dostatečně od sebe vzdálené, kromě výjimek udělených v zájmu usnadnění jejich hromadného přesunu.¹¹

ČLÁNEK 10

Poloha na vozovce¹²

1. Směr provozu musí být stejný na všech silnicích daného státu, vyjma, tam kde je to vhodné, na silnicích sloužících výhradně nebo především k průjezdu mezi dvěma státy.

¹³ Viz poznámku pod čarou

2. Zvířata, která se pohybují po vozovce, by měla být vedena co nejbližší okraji vozovky, odpovídajícímu směru provozu.

3. Aniž by byla dotčena ustanovení opačná, než jsou stanovena v odstavci 1 článku 7, odstavci 6 článku 11a v dalších ustanoveních této Úmluvy, musí každý řidič udržovat své vozidlo, tak jak to okolnosti dovolí, co nejbližší okraji vozovky v příslušném směru provozu. Avšak smluvní strany nebo jejich části mohou stanovit přesnější pravidla týkající se polohy nákladních vozidel na vozovce.

4. Tam, kde silnici tvoří dvě nebo tři vozovky, žádný řidič nesmí použít vozovku na opačné straně, než odpovídá směru provozu.

5.

a) U obousměrných vozovek, které mají čtyři nebo více jízdních pruhů, nesmí žádný řidič použít jízdní pruhy, které se nacházejí zcela na polovině vozovky opačné, než je strana odpovídající směru provozu.

b) U obousměrných vozovek, které mají tři jízdní pruhy, nesmí žádný řidič použít jízdní pruh, který se nachází na kraji vozovky s opačným směrem provozu.

6. Aniž by byla dotčena opatření článku 11, jestliže je dopravním značením vyznačen další jízdní pruh, musí řidiči pomalu se pohybujících vozidel použít tento jízdní pruh.

ČLÁNEK 11

Předjíždění a provoz proudů vozidel

1.

a) Řidiči, kteří předjíždějí, učiní tak na straně opačné, než je strana odpovídající směru provozu.

b) Avšak řidiči musí předjíždět na straně odpovídající směru provozu v případě, že řidič, který má být předjet, signalizoval svůj úmysl odbočit na stranu vozovky opačnou, než odpovídá směru provozu, a jeho vozidlo nebo zvířata se pohybují k této straně, za účelem odbočení na jinou silnici, do vjezdu na pozemek přilehlý k silnici, nebo k zastavení na této straně.

c) Vnitrostátní legislativa může oprávnit cyklisty a řidiče mopedů k předjetí stojících nebo pomalu se pohybujících vozidel jiných než jízdní kola nebo mopedy na straně odpovídající směru provozu za podmínky, že k tomu mají dostatek místa.

2. Aniž by byla dotčena ustanovení odstavce 1 článku 7 nebo ustanovení článku 14 této Úmluvy, musí se každý řidič před předjížděním ujistit:

a) že jej žádný řidič jedoucí za ním nezačal předjíždět;

b) že řidič, který jede před ním v tomtéž jízdním pruhu, nesignalizuje úmysl předjet jiného řidiče;

c) že může předjet, aniž by ohrozil nebo narušil provoz vozidel blížících se v protisměru, a zejména se ujistil o tom, že jízdní pruh, do kterého se chystá přejet, je volný na dostatečnou vzdálenost, a že relativní rychlost obou vozidel umožňuje předjetí v dostatečně krátké době; a že

d) kromě případů využití jízdního pruhu zakázaného pro provoz v protisměru, bude schopen zaujmout polohu předepsanou odstavcem 3 článku 10 této Úmluvy, aniž by obtěžoval jednoho nebo více předjížděných uživatelů silnice.

3. Návazně na ustanovení uvedená v odstavci 2 tohoto článku, je předjíždění na vozovkách s obousměrným provozem zakázáno zejména při přibližování se k vrcholu stoupání, při snížené viditelnosti a v zatáčkách, kromě případů, kdy jsou jízdní pruhy v těchto místech určeny vodorovným značením a předjíždění se uskuteční bez opuštění jízdních pruhů s označením zákazu provozu v protisměru.

4. Řidič musí při předjíždění předjížděnému nebo předjížděným uživatelům silnice ponechat dostatečně široký boční prostor.

5.

a) Na vozovkách, které mají alespoň dva jízdní pruhy určené pro provoz ve směru jeho jízdy, řidič, který by měl po povinném návratu do polohy předepsané odstavcem 3 článku 10 této Úmluvy okamžitě nebo krátce nato opětovně předjíždět, může za účelem tohoto manévru, a za podmínky, že tak může učinit, aniž by obtěžoval řidiče rychlejších vozidel, kteří se přibližují zezadu, zůstat v jízdním pruhu, na který vjel po prvním předjíždění.

b) Avšak smluvní strany nebo jejich části se mohou rozhodnout, že se ustanovení tohoto odstavce nebudou vztahovat na řidiče jízdních kol, mopedů, motocyklů a vozidel, která nejsou ve smyslu této Úmluvy motorovými vozidly, nebo na řidiče motorových vozidel, jejichž maximální povolená hmotnost je vyšší než 3 500 kg, nebo jejichž maximální konstrukční rychlost nepřekračuje 40 km (25 mil) za hodinu.¹⁴

6. Tam, kde je možné použít ustanovení pododstavce 5 a) tohoto článku a hustota provozu je taková, že vozidla zabírají nejen celou šířku vozovky určenou pro provoz v daném směru, ale současně se také pohybují pouze rychlostí danou rychlostí vozidla jedoucího v proudu vozidel před nimi:

a) aniž by byla dotčena ustanovení odstavce 9 tohoto článku, rychlejší pohyb vozidel v jednom proudu vozidel, než je pohyb v jiném proudu, neznamená předjíždění ve smyslu tohoto článku;

b) řidič, který se nenalézá v jízdním pruhu nejbližším k okraji vozovky odpovídajícímu směru provozu, může změnit jízdní pruh pouze k tomu, aby se připravil na odbočení doprava nebo doleva, nebo ke stání; avšak, tento požadavek se nevztahuje na změny jízdního pruhu provedené řidiči podle vnitrostátní legislativy vycházející z použití odstavce 5 b) tohoto článku.¹⁵

7. Při pohybu v proudech vozidel tak, jak uvádí odstavec 5 a 6 tohoto článku, nesmí řidiči tam, kde jsou pruhy na vozovce vymezeny vodorovným značením, toto značení překračovat.

8. Aniž by byla dotčena ustanovení odstavce 2 tohoto článku a ostatní omezení, která mohou pro předjíždění na křižovatkách a úrovnových přejezdech zavést smluvní strany nebo jejich části, žádný řidič vozidla nesmí předjíždět vozidlo jiné, než dvoukolové jízdní kolo, dvoukolový moped, nebo dvoukolový motocykl bez postranního vozíku:

a) bezprostředně před křižovatkou nebo v křižovatce jiného druhu než kruhový objezd, vyjma:

i) případů podle odstavce 1 b) tohoto článku;

ii) silnice, na níž se předjíždění děje, má na křižovatce přednost v jízdě;

iii) tam, kde je provoz na křižovatce řízen oprávněným orgánem nebo světelnou signalizací;

b) bezprostředně před úrovnovým přejezdem nebo na tomto přejezdu, který není vybaven závorami nebo polovičními závorami, avšak smluvní strany nebo jejich části mohou povolit takové předjíždění na úrovnovém přejezdu tam, kde je silniční provoz řízen světelnou signalizací s jednoznačným signálem povolujícím vozidlům pokračovat v jízdě.¹⁶

9. Vozidlo nesmí předjíždět jiné vozidlo, které se přibližuje k přechodu pro chodce vyznačenému na vozovce nebo příslušnou dopravní značkou, nebo to, které stojí bezprostředně před přechodem, jinak než dostatečně nízkou rychlostí umožňující mu okamžitě zastavit v případě, že na přechodu je chodec. Žádné ustanovení tohoto odstavce nebrání tomu, aby smluvní strany nebo jejich části zakázaly předjíždění od určité vzdálenosti před přechodem pro chodce, nebo zavedly přísnější požadavky na řidiče vozidel, kteří mají záměr předjíždět vozidlo zastavené bezprostředně před takovýmto přechodem.

10. Řidič, který zjistí, že řidič vozidla, které jede za ním, si jej přeje předjet, se bude držet, vyjma případů uvedených v odstavci 1 b) článku 16 této Úmluvy, blízko okraje vozovky odpovídajícího směru provozu a nebude zvyšovat rychlost. Jestliže malá šířka vozovky, její profil nebo stav společně s hustotou provozu v protisměru nedovolují snadné a bezpečné předjetí vozidla, které je pomalé nebo rozměrné nebo musí dodržovat rychlostní limit, musí řidič tohoto vozidla zpomalit, a v nezbytném případě co nejdříve uhnout ke straně, aby umožnil vozidlům, jedoucím za ním, předjet.

11.^{17/}

a) Smluvní strany nebo jejich části mohou na jednosměrných nebo obousměrných vozovkách, kde jsou alespoň dva jízdní pruhy v zastavěných oblastech a tři jízdní pruhy mimo zastavěné oblasti určeny pro provoz ve stejném směru a jsou vyznačeny vodorovným značením:

i) povolit vozidlům v jednom jízdním pruhu předjíždět na straně odpovídající směru provozu vozidla jedoucí v jiném jízdním pruhu; a

ii) nepoužít ustanovení odstavce 3, článku 10 této Úmluvy; za podmínky, že existují vhodná omezení týkající se možnosti měnit jízdní pruhy;

b) V případě, na který se vztahuje pododstavec a) tohoto odstavce, aniž by byla dotčena opatření odstavce 9 tohoto článku, se dotýčný způsob jízdy nepokládá za předjíždění ve smyslu této Úmluvy.

ČLÁNEK 12

Míjení provozu v protisměru

1. Při míjení provozu v protisměru musí řidič ponechat dostatečný boční prostor, a jestliže je to nezbytné, zajet ke straně vozovky odpovídající směru provozu. Jestliže při tom zjistí, že jeho další jízdě brání překážka nebo přítomnost dalších uživatelů silnice, musí zpomalit, a v nezbytných případech zastavit, aby umožnil protijedoucímu uživateli silnice nebo protijedoucím uživatelům silnice projet.

2. Na horských silnicích a na silnicích s velkým sklonem, které mají charakteristiky podobné horským, kde je míjení vozidel přijíždějících v protisměru nemožné nebo obtížné, musí řidič vozidla, které jede po sklonu dolů, uhnout ke straně silnice, aby umožnil všem vozidlům, která jedou nahoru, projet, kromě případů, kdy uspořádání odpočívadel u silnice je takové, že s ohledem na rychlost a polohu protijedoucích vozidel, má vozidlo jedoucí nahoru odpočívadlo před sebou, a je možné se vyhnout couvání jednoho z vozidel tím, že vozidlo jedoucí nahoru vjede na toto odpočívadlo. Jestliže by muselo jedno z obou vozidel, která se mají míjet, couvat, aby umožnilo vozidlu v protisměru projet, provede tento manévr řidič vozidla jedoucího dolů, pokud není zcela zřejmé, že tento manévr může snadněji provést řidič jedoucí nahoru. Avšak smluvní strany nebo jejich části mohou stanovit pro určitá vozidla nebo určité silnice nebo jejich části zvláštní pravidla, odlišná od pravidel uvedených v tomto odstavci.¹⁸

ČLÁNEK 13

Rychlost a vzdálenost mezi vozidly

1. Každý řidič vozidla musí za všech okolností ovládat své vozidlo tak, aby byl schopen věnovat náležitou péči a pozornost řízení a byl za všech okolností schopen provádět všechny potřebné manévry. Při přizpůsobování rychlosti jízdy svého vozidla musí stále věnovat pozornost okolnostem, zejména terénu, stavu silnice, stavu a nákladu svého vozidla, povětrnostním podmínkám a hustotě provozu tak, aby mohl vozidlo zastavit na vzdálenosti, na kterou dohlédne a krátce před jakoukoli předvídatelnou překážkou. Je povinen zpomalit a případně zastavit, kdykoliv to situace vyžaduje, zejména za snížené viditelnosti.¹⁹

2. Vnitrostátní legislativa musí pro všechny silnice stanovit limity maximální rychlosti. Rovněž musí stanovit zvláštní limity maximální rychlosti pro určité kategorie vozidel, která představují zvláštní nebezpečí, zejména vzhledem ke své hmotnosti nebo nákladu. Podobná ustanovení mohou zavést pro určité kategorie řidičů, zejména začátečníků.

3. Ustanovení, která obsahuje první věta odstavce 2, se nemusí vztahovat na řidiče vozidel s předností v jízdě, kterých se týká odstavec 2 článku 34, nebo vozidla pokládána vnitrostátní legislativou za jim rovnocenná.

4. Žádný řidič nesmí zdržovat normální jízdu ostatních vozidel pomalou jízdou bez náležité příčiny.

5. Řidič vozidla, které jede za jiným vozidlem, musí udržovat od tohoto vozidla dostatečný odstup, tak aby nedošlo ke střetu v případě, že by vozidlo před ním náhle zpomalilo nebo zastavilo.

[ex odstavec 5 vypuštěn]

6.²⁰ Mimo zastavěné oblasti, aby se usnadnilo předjíždění, řidiči vozidel nebo souprav vozidel o maximální povolené hmotnosti přesahující 3 500 kg nebo o celkové délce přesahující 10 m, musí, kromě toho, kdy předjíždějí nebo se chystají předjíždět, udržovat takovou vzdálenost od vozidel s motorovým pohonem jedoucích před nimi, tak aby ostatní vozidla, která je předjíždějí, se mohla bez ohrožení zařadit před předjížděné vozidlo. Toto ustanovení se však nevztahuje na velmi hustý provoz nebo na okolnosti, kdy je předjíždění zakázáno. Kromě toho:

a) příslušné orgány mohou určité kolony vozidel vyjmout z této povinnosti, nebo toto ustanovení nepoužít také na silnice, kde jsou pro provoz v dotyčném směru vyhrazeny dva jízdní pruhy;

b) smluvní strany nebo jejich části mohou s ohledem na charakteristiky dotyčných vozidel stanovit hodnoty jiné, než jsou uvedeny v tomto odstavci.

ČLÁNEK 14

Všeobecné požadavky týkající se manévrování

1. Každý řidič, který se chystá provést jízdní manévry, jako zajet nebo vyjet z řady stojících vozidel, zajet na vozovce vpravo nebo vlevo, nebo zabočit doleva nebo doprava na jinou silnici nebo na pozemek přilehlý k silnici, se musí nejprve ujistit, že tak může učinit, aniž by ohrozil ostatní uživatele silnice, kteří jedou za ním nebo před ním, nebo se ho chystají předjet, a vzít v úvahu jejich polohu, směr a rychlost.²¹

2. Každý řidič, který si přeje vykonat s vozidlem poloviční otáčku nebo couvat, se musí nejprve ujistit, že tak může učinit, aniž by ohrozil nebo omezil ostatní uživatele silnice.

3. Před tím, než začne řidič zatáčet nebo vykonávat manévry, který zahrnuje pohyb do strany, musí dát včas zřetelný a dostatečný varovný signál o svém záměru buď pomocí ukazatele směru nebo ukazatelů směru na svém vozidle, nebo, při jejich selhání, vhodným znamením paží, pokud je to možné. Varovný signál dávaný ukazatelem směru nebo ukazateli směru musí trvat po dobu provádění celého manévru a přestat ihned po jeho dokončení.

ČLÁNEK 15

Zvláštní předpisy pro vozidla pravidelné veřejné dopravy

Doporučuje se²², aby pro usnadnění jízdy vozidel pravidelné veřejné dopravy vnitrostátní legislativa stanovila, že v zastavěných oblastech řidiči jiných vozidel musí, na základě ustanovení článku 17, odstavce 1 této Úmluvy, zpomalit, a jestliže je to nezbytné zastavit a umožnit vozidlům veřejné dopravy provést manévry nutný k výjezdu ze zastávek, které jsou jako takové označeny. Opatření, která k tomu zavedou smluvní strany nebo jejich části, nesmí mít v žádném případě vliv na povinnost řidičů vozidel veřejné dopravy, aby po vydání varovného signálu pomocí ukazatelů směru, oznamujícího, že budou vyjíždět, jednat s opatrností nezbytnou k vyloučení jakéhokoli rizika nehody.

ČLÁNEK 16

Změna směru

1. Před odbočením doprava nebo doleva za účelem vjezdu na jinou silnici nebo na pozemek sousedící se silnicí, musí řidič, aniž by byla dotčena ustanovení odstavce 1 článku 7 a článku 14 této Úmluvy:

a) jestliže zamýšlí odbočit na straně odpovídající směru provozu, pojedje co nejbliže u okraje vozovky příslušné tomuto směru a odbočí v co nejmenším prostoru;

b) jestliže zamýšlí odbočit na druhou stranu, a v souladu s dalšími ustanoveními, která mohou smluvní strany nebo jejich části zavést pro jízdní kola a mopedy a umožňující jim změnu směru, např. přejet křižovatku ve dvou oddělených fázích, musí se na obousměrné vozovce zařadit co nejbliže ke střední čáře, nebo na jednosměrné vozovce k okraji na straně opačné ke směru provozu, a jestliže zamýšlí vjet na jinou obousměrnou silnici, musí odbočit tak, aby vjel na vozovku této jiné silnice na straně

odpovídající směru provozu

2. Při změně směru musí řidič, aniž by byla dotčena ustanovení článku 21 této Úmluvy, která se vztahují na chodce, umožnit uživatelům silnice projet po vozovce nebo jiných částech téže silnice, kterou se připravuje opustit.

ČLÁNEK 17

Snížení rychlosti

1. Žádný řidič vozidla nesmí prudce brzdit, pokud to není nezbytné z důvodů bezpečnosti.

2. Každý řidič, který zamýšlí výrazně snížit rychlost, se musí, kromě těch případů, kdy je zpomalení reakcí na bezprostřední nebezpečí, nejprve ujistit, že může zpomalit bez ohrožení nebo nadměrného obtěžování ostatních řidičů. Musí také, kromě případů, kdy se přesvědčil, že za ním nejede žádné vozidlo nebo že vozidlo jedoucí za ním je dostatečně daleko, dát o svém úmyslu zřetelně a dostatečně předem znamení svou paží. Toto ustanovení se však nepoužije v případech, kdy je zpomalení signalizováno brzdovými světly, uvedenými v příloze 5, odstavci 31 této Úmluvy.

ČLÁNEK 18

Křižovatky a povinnost dát přednost v jízdě

1. Každý řidič, který se přibližuje ke křižovatce, musí náležitě zvýšit pozornost s ohledem na místní podmínky. Řidiči vozidel musí zejména jet takovou rychlostí, aby byli schopni zastavit a dát přednost vozidlům, která mají přednost v jízdě.

2. Každý řidič, který vjíždí ze stezky nebo znezpevněné cesty na silnici, která není ani stezkou ani nezpevněnou cestou, musí dát přednost vozidlům na této silnici. Pro účely tohoto článku mohou být termíny "stezka" a "nezpevněná cesta" definovány vnitrostátní legislativou.

3. Každý řidič, který vjíždí na silnici z přilehlého pozemku, musí dát přednost v jízdě vozidlům jedoucím po této silnici.²³

4. S výhradou ustanovení odstavce 7 tohoto článku:

a) ve státech s pravostranným provozem musí dát řidič vozidla na křižovatkách jiných, než specifikovaných v odstavci 2 tohoto článku a článku 25, odstavcích 2 a 4 této Úmluvy, přednost vozidlům přijíždějícím z jeho pravé strany;

b) smluvní strany nebo jejich části, na jejichž území je levostranný provoz, mohou stanovit pravidla pro přednost v jízdě na křižovatkách podle svého uvážení.²⁴

5. I když má řidič, podle světelných signálů, oprávnění vjet do křižovatky, nesmí tak učinit v případě, kdy je provoz na křižovatce tak hustý, že by pravděpodobně musel v křižovatce zastavit, a tím omezil nebo znemožnil provoz v příčném směru.

6. Řidič, který vjel do křižovatky řízené světelnými signály, může křižovatku opustit, aniž by čekal na povolení k jízdě ve směru, v němž si přeje pokračovat, jestliže tím nepřekáží v provozu ostatním uživatelům silnice, kteří se pohybují ve směru majícím signál "volno".

7. [Slova odstraněna] Řidiči vozidel, která se nepohybují po kolejích, musí dát přednost v jízdě kolejovým vozidlům.

²⁵ Viz poznámku pod čarou

ČLÁNEK 19

Úroňové přejezdy

Uživatelé silnic musí věnovat zvýšenou pozornost při příjezdu k úroňovým přejezdům a při jejich přejíždění, zejména:

a) každý řidič vozidla musí jet mírnou rychlostí;

b) aniž je dotčena povinnost uposlechnout pokyn stůj davaný světelným nebo zvukovým signálem, nesmí žádný uživatel silnice vjet na železniční přejezd, na němž jsou přes silnici spuštěny nebo se spouštějí závory nebo poloviční závory, nebo se otevírají poloviční závory;

c) jestliže není úroňový přejezd opatřen závorami, polovičními závorami nebo světelnou signalizací, nesmí na něj žádný uživatel silnice vjet nebo vstoupit, aniž by se ujistil, že se neblíží žádné kolejové vozidlo;

d) žádný řidič nesmí vjet na úroňový přejezd, aniž by se před tím ujistil, že na něm nebude muset zastavit;

e) žádný uživatel silnice nesmí při překračování úroňového přejezdu na něm prodlévat; jestliže je vozidlo nuceno zastavit, jeho řidič musí usilovat o to, aby jej odstranil mimo trať, a jestliže tak nemůže učinit, okamžitě musí udělat vše, co může, aby zajistil, že řidiči kolejových vozidel budou před nebezpečím včas varováni.

ČLÁNEK 20

Pravidla pro chodce

1. Smluvní strany nebo jejich části se mohou rozhodnout, že nebudou aplikovat ustanovení tohoto článku, vyjma případů, kdy pohyb chodců na vozovce by byl nebezpečný nebo by překážel provozu vozidel.²⁶

2. Jestliže na straně vozovky jsou chodníky nebo krajnice vhodné pro chodce, musí je chodci užít. Nicméně, s nezbytnou opatrností:

a) chodci, kteří tlačí nebo nesou objemné předměty, mohou použít vozovku v případě, že by chůzí po chodníku nebo po příslušné krajnici působili vážné obtíže jiným chodcům;

b) skupiny chodců, které vede k tomu určená osoba, nebo skupiny, které tvoří průvod, mohou kráčet po vozovce,

²⁷ Viz poznámku pod čarou

3. Jestliže není možné použít chodníky nebo příslušné krajnice, nebo jestliže nejsou k dispozici, mohou chodci kráčet po vozovce; tam, kde je cyklostezka a hustota provozu to dovoluje, mohou kráčet po cyklostezce, ale nesmí tím překážet provozu jízdních kol a mopedů.

4. Chodci, kteří krácejí po vozovce, podle odstavců 2 a 3 tohoto článku, se musí držet co možná nejbližší okraje vozovky.²⁸

5. Doporučuje se, aby vnitrostátní legislativa přijala následující ustanovení: Chodci, kteří krácejí po vozovce, se budou držet na straně opačné, než odpovídá směru provozu, kromě případů, kdy by to pro ně bylo nebezpečné. Avšak osoby, které tlačí jízdní kolo, moped nebo motocykl, a skupiny chodců vedené pověřenou osobou nebo průvod, se musí v každém případě držet na straně vozovky odpovídající směru provozu. V případě, že netvoří průvod, musí chodci kráčející po vozovce v noci nebo za špatné viditelnosti, a ve dne tehdy, kdy to vyžaduje hustota provozu, kráčet, pokud je to pro ně možné, jednotlivě za sebou.²⁹

6.

a) Chodci, kteří se chystají přejít přes vozovku, na ni nesmí vkročit bez náležité opatrnosti; tam, kde je poblíž přechod pro chodce, musí použít tento přechod;

b) Při přechodu vozovky po přechodu, který je k tomu určen buď značkou, nebo označením na vozovce:

i) tam, kde je přechod vybaven světelnou signalizací pro chodce, musí chodci uposlechnout pokyny světelné signalizace;

ii) jestliže přechod není vybaven takovou světelnou signalizací, avšak provoz vozidel je řízen světelnými signály nebo pověřeným orgánem, nesmí chodci vstoupit na vozovku, pokud světelný signál nebo pověřený orgán ukazuje, že vozidla mohou pokračovat v jízdě po vozovce;

iii) na ostatních přechodech pro chodce nesmí chodci vstoupit na vozovku, aniž by vzali v úvahu vzdálenost a rychlost blížících se vozidel.

c) Za účelem přecházení vozovky někde jinde, než na přechodu pro chodce vyznačeném dopravní značkou nebo značením na vozovce, nesmí chodci vstoupit na vozovku, aniž by se nejprve ujistili, že tím nebudou překážet provozu vozidel.³⁰

d) Jakmile již chodci začnou vozovku přecházet, nesmí tak činit zbytečně dlouhou trasou a nesmí se zbytečně zastavovat nebo setrvávat na vozovce.

7. Avšak smluvní strany nebo jejich části mohou zavést přísnější požadavky na přecházení vozovky chodci.

ČLÁNEK 21

Chování řidičů k chodcům

1. Každý řidič se musí chovat tak, aby neohrozil chodce.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení článku 7 odstavce 1, článku 11 odstavce 9 a článku 13 odstavce 1 této Úmluvy, tam, kde je na vozovce přechod pro chodce označen buď dopravní značkou, nebo značením na vozovce:

a) jestliže je provoz na takovém přechodu řízen světelnými signály nebo oprávněným orgánem, pak řidiči, kteří nemají dovoleno pokračovat v jízdě, zastaví krátce před přechodem nebo před příčným značením, které je před přechodem, a jestliže mají dovoleno pokračovat v jízdě, nesmí omezit ani bránit v chůzi chodcům, kteří již na přechod vstoupili; řidiči, kteří odbočují na jinou silnici, s přechodem pro chodce u vjezdu na ni, jsou povinni jet pomalu a dát přednost chodcům, kteří již na přechod vstoupili, nebo se k tomu chystají, a v nezbytných případech musí z tohoto důvodu zastavit;

b) jestliže provoz vozidel není na dotčeném přechodu pro chodce regulován světelnou signalizací nebo oprávněným orgánem, musí se řidiči blížit k přechodu pouze takovou rychlostí, aby neohrozili chodce, kteří již na přechodu jsou nebo se na něj chystají vstoupit, a je-li to potřebné, musí zastavit, aby těmto chodcům umožnili přejít.

3. Žádné ustanovení tohoto článku nesmí být interpretováno jako bránící smluvním stranám nebo jejich částem, aby:³¹

požadovaly, aby řidiči vozidel zastavili ve všech případech, kdy chodci již na přechod pro chodce, označený dopravní

značkou nebo značením na vozovce podle podmínek uvedených v článku 20 této Úmluvy, vstoupili, nebo se k tomu chystají, nebo

zakázaly řidičům chodce omezit nebo jim zabránit v přecházení vozovky na křižovatce, nebo velmi blízko ní, i když se v daném místě není žádný přechod pro chodce, takto označený dopravní značkou nebo značením na vozovce.

4. Řidiči, kteří se na straně odpovídající směru provozu chystají předjíždět vozidla veřejné dopravy na zastávkách, které jsou jako takové označeny, musí zpomalit, a v případě nutnosti zastavit, aby umožnili cestujícím nastoupit nebo vystoupit z tohoto vozidla.

³² Viz poznámku pod čarou

ČLÁNEK 22

Ostrůvky na vozovce

Aniž jsou dotčena ustanovení článku 10 této Úmluvy, řidič může jet napravo nebo nalevo podél ostrůvků, sloupků a ostatních zařízení nacházejících se na vozovce, po které jede, kromě následujících případů:

a) když je strana, podél níž by takový ostrůvek, sloupek nebo zařízení měly být míjeny, určena značkou;

b) když se ostrůvek, sloupek nebo zařízení nacházejí v ose obousměrné vozovky; v takovém případě se řidič musí držet na straně ostrůvku, sloupku nebo zařízení odpovídající směru provozu.

ČLÁNEK 23

Zastavení a stání

1. K zastavení nebo stání vozidel a stání zvířat mimo zastavené oblasti musí dojít, jak jen je to možné, jinde než na vozovce. V zastavených oblastech i mimo ně, vozidla nesmí být na cyklostezkách, cyklistických jízdnicích, jízdnicích vyhrazených pro autobusy, cestách pro jezdce na koních, stezkách pro chodce, chodnicích nebo na krajnicích určených speciálně pro chodce, kromě případů, kde to příslušná vnitrostátní legislativa povoluje.

2.

a) Stání zvířat nebo zastavení a stání vozidel by se mělo uskutečňovat co možná nejbližší okraji vozovky. Řidič nesmí zastavit nebo stát se svým vozidlem na vozovce jinde, než na straně odpovídající směru jeho provozu; nicméně zastavení nebo stání na druhé straně musí být dovoleno tam, kde zastavení nebo stání na straně ve směru provozu brání kolejová trať. Kromě toho mohou smluvní strany nebo jejich části:

- i) nezakazovat zastavení nebo stání na jedné nebo druhé straně za určitých podmínek, např. tam, kde zastavení na straně odpovídající směru provozu je zakázáno dopravními značkami;
- ii) na jednosměrných vozovkách povolit zastavení nebo stání na druhé straně, zároveň se zastavením nebo stáním na straně odpovídající směru provozu, nebo bez této možnosti;
- iii) povolit zastavení nebo stání ve středu vozovky na zvláště označených místech;

b) Kromě případů, kdy vnitrostátní legislativa stanoví jinak, vozidla jiná než dvoukolová jízdní kola, dvoukolové mopedy a dvoukolové motocykly bez postranního vozíku, nesmí na vozovce zastavit nebo stát dvě vedle sebe. Zastavená nebo stojící vozidla musí mít polohu rovnoběžnou s okrajem vozovky, pokud uspořádání místa to neumožňuje jinak.³³

3.

a) Zastavení nebo stání vozidel na vozovce musí být zakázáno:³⁴

- i) na přechodech pro chodce, přejezdech pro cyklisty a na úrovnových přejezdech;
- ii) na tramvajových nebo železničních kolejích na silnici nebo tak blízko těmto kolejím, že by mohlo překážet pohybu tramvajů nebo vlaků, a také, s výhradou možnosti smluvních stran nebo jejich částí stanovit to jinak, na chodnicích a cyklostezkách.

³⁵ Viz poznámka pod čarou

b) Zastavení nebo stání vozidel musí být zakázáno na jakémkoli místě, kde by mohlo být nebezpečné, zejména:

- i) pod nadjezdy a v tunelech, s výjimkou takových míst se zvláštním označením;
- ii) na vozovce poblíž vrcholu stoupání a v zatáčkách, kde viditelnost nedostačuje k naprosto bezpečnému předjetí vozidla, s ohledem na rychlost vozidel na úseku dotyčné silnice;
- iii) na vozovce vedle vodorovného značení, tam kde neplatí pododstavec b) ii) tohoto odstavce, avšak šířka vozovky mezi značením a vozidlem je menší než 3 m a značení je takové, že vozidla, která se kněmu přibližují po téže straně, mají zakázáno značení překročit;
- iv) na kterémkoli místě, na němž by vozidlo uživatelům silnice zakrývalo dopravní značení nebo světelnou signalizaci;
- v) na přidavném jízdnicím pruhu vyhrazeném značkou pro pomalu se pohybující vozidla;

c) Stání vozidel na vozovce musí být zakázáno:

- i) na příjezdech k úrovnovým přejezdům, křižovatkám, zastávkám autobusů, trolejbusů nebo kolejových vozidel; ve vzdálenostech stanovených vnitrostátní legislativou;³⁶
- ii) před vjezdy pro vozidla na pozemky;
- iii) na všech místech, kde by stojící vozidlo bránilo přístupu k jinému, správně stojícímu vozidlu, nebo bránilo takovému vozidlu vyjet;

iv) na střední vozovce silnic se třemi vozovkami, a mimo zastavěné oblasti na vozovkách silnic označených příslušnými značkami o přednosti v jízdě.
v) [vypuštěno]

4. Řidič nesmí opustit své vozidlo nebo zvířata, aniž by učinil veškerá vhodná opatření k zabránění jakékoli nehodě, a u motorových vozidel jejich neoprávněnému užití.

5. 37

Doporučuje se, aby vnitrostátní legislativa stanovila následující: Přítomnost každého vozidla s motorovým pohonem, kromě dvoukolových mopedů nebo dvoukolových motocyklů bez postranního vozíku, jakož i každého připojeného i nepřipojeného přípojného vozidla, musí být, při odstavení na vozovce mimo zastavěnou oblast, signalizována na dostatečnou vzdálenost přibližujícím se řidičům umístěním alespoň jednoho vhodného zařízení na nevhodnější místo, tak aby byli včas náležitě varováni:

a) jestliže vozidlo stojí na vozovce v noci za okolností, kdy přibližující se řidiči si nemohou být vědomi překážky, kterou vozidlo tvoří;

b) jestliže řidič, v jiných případech, byl nucen zastavit své vozidlo na místě, kde je zastavení zakázáno.

6. Žádné ustanovení tohoto článku nesmí být interpretováno jako bránící smluvním stranám nebo jejich částem, aby stanovily jiná ustanovení týkající se zastavení a stání, nebo vydaly individuální ustanovení týkající se zastavení a stání jízdních kol a mopedů.

³⁸ Viz poznámku pod čarou.

ČLÁNEK 24

Otevírání dveří

Musí být zakázáno otevírat dveře vozidla, nechávat je otevřené nebo vystupovat z vozidla bez ujištění se, že to nemůže ohrozit ostatní uživatele silnice.

ČLÁNEK 25

Dálnice a podobné silnice

1. ³⁹ Na dálnicích, a jestliže to vyžaduje vnitrostátní legislativa, na zvláštních silnicích k vjezdu na dálnice a výjezdu z nich:

a) Jejich použití je zakázáno chodcům, zvířatům, jízdním kolům, mopedům, pokud nejsou pokládány za motocykly, a všem ostatním vozidlům, jiným než motorovým vozidlům a jejich přípojným vozidlům, a dále motorovým vozidlům nebo jejich přípojným vozidlům, které z důvodu své konstrukce nemohou na rovinné silnici dosáhnout rychlost stanovenou vnitrostátní legislativou.

b) Řidičům je zakázáno:

i) zastavit s vozidlem nebo s ním stát kdekoli jinde, než na vyznačených místech k stání; jestliže je vozidlo nuceno zastavit, musí jeho řidič usilovat o odstavení vozidla z vozovky a také z krajního nouzového pruhu, a jestliže to není schopen učinit, okamžitě signalizovat přítomnost vozidla v takové vzdálenosti, aby přijíždějící řidiči byli včas varováni;

ii) vykonat s vozidlem poloviční otáčku, couvat, a vjíždět na středový dělicí pás, včetně příčných přejezdů spojujících obě vozovky.

⁴⁰ Viz poznámku pod čarou

2. Řidiči, kteří vjíždějí na dálnici, musí dát přednost vozidlům, která již po ní jedou. Jestliže existuje zrychlovací jízdní pruh, jsou řidiči povinni jej užít.

3. Řidič, který opouští dálnici, se musí včas zařadit do jízdního pruhu vhodného pro výjezd z dálnice a co nejdříve vjet do zpomalovacího pruhu, jestliže existuje:

⁴¹ Viz poznámku pod čarou

4. Pro účely aplikace odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku, se ostatní silnice vyhrazené pro provoz motorových vozidel, náležitě v tomto smyslu označené, na které není dovolen vjezd nebo výjezd z přilehlých pozemků, pokládají za dálnice.⁴²

ČLÁNEK 25bis

Zvláštní předpisy pro tunely se speciálním dopravním značením

V tunelech, které jsou označeny speciálními dopravními značkami, platí následující pravidla:

1. Všem řidičům je zakázáno:

a) couvat;

b) otáčet se do protisměru

c) [vypuštěno]

2. I když je tunel osvětlen, musí všichni řidiči rozsvítit dálkové nebo potkávací světlomety.
3. Řidičům je dovoleno zastavit vozidlo nebo sním stát pouze v případech nouze nebo nebezpečí. Za tímto účelem musí, tam kde je to možné, využít speciálně označená místa.
4. V případech delšího zastavení musí řidič vypnout motor.

ČLÁNEK 26

Zvláštní pravidla pro průvody a osoby s tělesným postižením

1. Uživatelé silnic mají zakázáno křížit cestu vojenským útvarům, zástupu školních dětí vedených odpovědnou osobou a jiným průvodům.
2. Tělesně postižené osoby na invalidních vozících pohybujících se vlastní silou těchto osob nebo pohybujících se rychlostí chůze, mohou použít chodníky, a vhodné krajnice.

ČLÁNEK 27

Zvláštní pravidla pro cyklisty, řidiče mopedů a motocyklisty

1. Bez ohledu na ustanovení článku 10, odstavce 3 této Úmluvy, smluvní strany nebo jejich části nemusí zakázat dvěma nebo více cyklistům jet vedle sebe.
2. Cyklisté musí mít zakázáno jet bez držení řídítek alespoň jednou rukou, nechat se táhnout jiným vozidlem, nebo vézt, táhnout nebo strkat předměty, které by je omezovaly v jízdě nebo ohrožovaly jiné uživatele silnice. Stejná ustanovení musí platit pro řidiče mopedů a motocyklů; avšak řidiči mopedů a motocyklů musí držet řídítka oběma rukama, kromě případů, kdy signalizují manévr podle článku 14, odstavce 3, této Úmluvy.⁴³
3. Cyklisté a řidiči mopedů musí mít zakázáno na svém vozidle převážet cestující; avšak smluvní strany nebo jejich části mohou zavést výjimky z tohoto ustanovení, zejména povolit přepravu cestujících na doplňkovém sedadle nebo sedadlech, která mohou být na vozidlo namontována. Motocyklistům nesmí být povoleno převážet cestující vyjma v postranním vozíku, jestliže je jím vozidlo vybaveno, a vyjma na doplňkovém sedadle, namontovaném za řidičem, jestliže je na vozidle.
4. Tam, kde existují jízdní pruhy pro cyklisty nebo cyklo stezky, mohou smluvní strany nebo jejich části zakázat cyklistům použít zbytek vozovky. Za stejných okolností mohou oprávnit řidiče mopedů k použití jízdního pruhu pro cyklisty nebo cyklo stezku, a jestliže to pokládají za vhodné, zakázat jim použít zbytek vozovky. Vnitrostátní legislativa musí specifikovat, za jakých podmínek mohou ostatní uživatelé silnice použít jízdní pruh pro cyklisty nebo cyklo stezku nebo je křížit, vždy za podmínek zachování bezpečnosti cyklistů.⁴⁴

⁴⁵ Viz poznámku pod čarou

⁴⁶ Viz poznámku pod čarou

ČLÁNEK 28

Zvukové a světelné výstražné signály

1. Zvuková výstražná zařízení smí být použita pouze:
 - a) jako varovný signál za účelem předejít nehodě;
 - b) mimo zastavěné oblasti, jestliže je žádoucí dát výstrahu řidiči, že bude předjet. Výstražné zvuky nesmí trvat déle, než je nezbytné
2. Řidiči motorových vozidel mohou místo zvukových varování dávat v době mezi setměním a rozedněním světelná varování specifikovaná odstavcem 3 článku 32 této Úmluvy. Mohou tak učinit i v průběhu dne za účelem uvedeným v odstavci 1 b) tohoto článku, jestliže je to za daných okolností vhodnější.
3. Smluvní strany nebo jejich části mohou povolit užití světelných varovných signálů v zastavěných oblastech také za účelem uvedeným v odstavci 1 b) tohoto článku.

ČLÁNEK 29

Kolejová vozidla

1. Vede-li kolejová trať po vozovce, musí každý uživatel silnice uvolnit koleje co nejdříve, jestliže se blíží tramvaj nebo jiné kolejové vozidlo, aby mu umožnil projet.
2. Smluvní strany nebo jejich části mohou přijmout pro pohyb kolejových vozidel na silnici a pro míjení nebo předjíždění těchto vozidel zvláštní pravidla, odlišná od pravidel, stanovených v této kapitole. Avšak smluvní strany nebo jejich

části nesmí přijmout ustanovení, která jsou v rozporu s ustanoveními, která jsou uvedena v odstavci 7 článku 18, této Úmluvy.⁴⁷

⁴⁸ Viz poznámku pod čarou

ČLÁNEK 30

Naložení vozidel

1. Jestliže je pro vozidlo stanovena maximální povolená hmotnost, nesmí hmotnost vozidla v naloženém stavu nikdy překročit jeho maximální povolenou hmotnost.

2. Každý náklad na vozidle musí být rozmístěn a v případě nutnosti zajištěn tak, aby se zabránilo:

a) ohrožení osob nebo škodám na veřejném nebo soukromém majetku, zejména při vláčení nákladu po silnici nebo jeho pádu na silnici;

b) ztížení výhledu z místa řidiče nebo narušení stability nebo ovladatelnosti vozidla;

c) vzniku hluku, víření prachu nebo dalšímu obtěžování, kterým by bylo možné se vyhnout;

d) zakrytí světel, včetně brzdových a směrových světel, odrazek, registrační značky, rozlišovací značky státu registrace, kterými musí být podle této Úmluvy nebo podle vnitrostátní legislativy vozidlo vybaveno, nebo zakrytí signálů dávaných paží podle odstavce 3 článku 14 a odstavce 2 článku 17 této Úmluvy.

3. Veškeré vybavení, jako jsou lana, řetězy a plachty, které se používá k zajištění nebo ochraně nákladu, musí být těsně utaženo okolo nákladu a být pevně uchyceno. Veškeré vybavení k ochraně nákladu, musí splňovat požadavky na náklad, stanovené v odstavci 2 tohoto článku.

4. ⁴⁹ Náklad, který přesahuje přední, zadní nebo boční strany vozidla musí být zřetelně označen ve všech případech, kdy jeho vyčnívající obrys nemusí být upozorován řidiči jiných vozidel; v noci musí být k tomuto označení použito vpředu bílé světlo a bílé odrazné zařízení a vzadu červené světlo a červené odrazné zařízení. Zejména, u vozidel s motorovým pohonem:

a) náklad, který přesahuje přední nebo zadní okraj vozidla více než o 1 m, musí být vždy označen;

b) náklad, který přesahuje do strany tak, že jeho vnější boční okraj přesahuje o více než 0,40 m vnější okraj předních obrysových světel, musí být označen v noci vpředu, a náklad, jehož vnější boční okraj přesahuje o více než 0,40 m vnější okraj zadních červených obrysových světel, musí být v noci obdobně označen vzadu.

5. Žádné ustanovení odstavce 4 tohoto článku nesmí být interpretováno jako bránící smluvním stranám nebo jejich částem, aby zakázaly, omezily nebo podřídily zvláštnímu povolení přesahování nákladu, které je předmětem zmíněného odstavce 4.

ČLÁNEK 30bis

Přeprava cestujících

Cestující nesmí být přepravováni v takovém počtu nebo takovým způsobem, aby tím byl řidič omezován při řízení nebo aby byl zakrýván jeho výhled.

ČLÁNEK 31

Chování v případě nehody

1. Aniž jsou dotčena opatření vnitrostátní legislativy vztahující se na povinnost pomoci zraněným, každý řidič nebo jiný uživatel silnice, který se stal účastníkem dopravní nehody, musí:

a) zastavit ihned, jakmile je to možné bez dalšího ohrožení provozu;

b) usilovat o zajištění bezpečnosti provozu na místě nehody, a v případě, že při nehodě došlo k usmrcení nebo vážnému zranění osoby, zabránit způsobem, který nemá vliv na bezpečnost provozu, jakékoli změně podmínek na místě nehody, včetně zachování stop, které by mohly být užitečné pro určení odpovědnosti;

c) jestliže tak další osoby, které jsou účastníky nehody, požadují, prokázat jim svou totožnost;

d) jestliže při nehodě došlo ke zranění nebo usmrcení osoby, uvědomit policii a setrvat na místě nehody, nebo se na místo nehody vrátit, a počkat zde do příchodu policie, pokud nedostal od policie svolení vzdálit se, nebo pokud musí pomáhat zraněným nebo sám obdržet pomoc.

⁵⁰ Viz poznámku pod čarou

2. Smluvní strany nebo jejich části mohou ve své vnitrostátní legislativě upustit od použití ustanovení odstavce 1 d) tohoto článku v případech, kdy nedošlo k vážnému zranění a žádná ze zúčastněných osob nepožaduje, aby byla upozorněna policie.

ČLÁNEK 32

Pravidla pro použití světlometů a svítílen

1. V době mezi setměním a svítáním a za jakýchkoli jiných okolností, kdy je snížena viditelnost, např. z důvodu mlhy, sněžení nebo hustého deště, musí mít jedoucí vozidlo rozsvíceny následující světlometry a svítilny:

a) u vozidel s motorovým pohonem a mopedů dálkový světlomet (světlometry) nebo potkávací světlomet (světlometry) a zadní obrysovou svítilnu (svítilny), které jsou mezi zařízeními předepsanými touto Úmluvou pro vozidla jednotlivých kategorií;

b) u přípojných vozidel přední obrysovou svítilnu, jestliže jsou tyto svítilny požadovány podle přílohy 5, odstavce 30 této Úmluvy, a ne méně než dvě zadní obrysovou svítilny.

2. Dálkové světlometry musí být vypnuty a potkávací světlometry rozsvíceny:

a) v zastavených oblastech, kde je silnice dostatečně osvětlena, a mimo zastavené oblasti tam, kde je vozovka průběžně osvětlena tak, že osvětlení umožňuje řidiči zřetelně vidět na přiměřenou vzdálenost a ostatním uživatelům silnice uvidět vozidlo z dostatečné dálky;

b) když se řidič chystá předjet jiné vozidlo, v dostatečné vzdálenosti od něho, proto, aby se předešlo oslnění a řidič druhého vozidla mohl pokračovat v jízdě snadno a bezpečně;

c) za všech jiných okolností, za nichž je nutné vyhnout se oslnění dalších uživatelů silnice nebo uživatelů vodní cesty nebo železnice, které probíhají podél silnice.

3. Avšak tehdy, kdy vozidlo jede blízko za dalším vozidlem, mohou být dálkové světlometry využity jako světelný výstražný signál o úmyslu předjet, jak je uvedeno v článku 28, odstavci 2.

4. Mlhové světlometry a mlhová svítilna mohou být rozsvíceny pouze za husté mlhy, sněžení, silného deště nebo za podobných podmínek, a u předních mlhových světlometů jako náhrady za potkávací světlometry. Vnitrostátní legislativa může povolit současné použití předních mlhových světlometů a potkávacích světlometů, a použití předních mlhových světlometů na úzkých silnicích s četnými zatáčkami.

5. U vozidel, která jsou vybavena předními obrysovými svítilnami, musí být tyto svítilny použity současně s dálkovými světlometry, potkávacími světlometry nebo s předními mlhovými světlometry.

6. Za dne musí mít motocykly pohybující se na silnici rozsvícen alespoň jeden potkávací světlomet vpředu a červenou svítilnu vzadu. Vnitrostátní legislativa může povolit použití denních svítílen místo potkávacích světlometů.

7. Vnitrostátní legislativa může pro řidiče motorových vozidel stanovit povinnost použít za dne buď potkávací světlometry, nebo denní svítilny. V tomto případě musí být s předními světlometry současně použita zadní obrysovou svítilnu.

8. V době mezi setměním a svítáním, a za dalších okolností, kdy je viditelnost snížena, musí být přítomnost vozidel s motorovým pohonem a jejich přípojných vozidel, která zastavila nebo stojí na silnici, signalizována rozsvícenými předními a zadními obrysovými svítilnami. V husté mlze, při sněžení, silném dešti nebo za podobných podmínek, mohou být použity potkávací světlometry nebo přední mlhové světlometry. Zadní mlhové svítilny mohou být za těchto podmínek použity jako doplněk zadních obrysových svítílen.

9. Bez ohledu na ustanovení odstavce 8 tohoto článku, v zastavené oblasti může být použití předních a zadních obrysových svítílen nahrazeno použitím parkovacích svítílen, za podmínky, že:

a) délka vozidla nepřesahuje 6 m a šířka 2 m;

b) k vozidlu není připojeno žádné přípojné vozidlo;

c) parkovací svítilny jsou umístěny na té straně vozidla, která je situována dále od okraje vozovky, podél níž vozidlo zastavilo nebo stojí.

10. Bez ohledu na ustanovení odstavců 8 a 9 tohoto článku, může vozidlo zastavit nebo stát bez jakéhokoli rozsvíceného světlometu nebo svítilny:

a) na silnici osvětlené tak, že vozidlo je zřetelně vidět na přiměřenou vzdálenost;

b) mimo vozovku a její zpevněnou krajnici;

c) v případě mopedů a dvoukolových motocyklů bez postranního vozíku, které nejsou opatřeny bateriemi, na samém okraji vozovky v zastavené oblasti.

11. Vnitrostátní legislativa může udělit výjimku z ustanovení odstavce 8 a 9 tohoto článku pro vozidla zastavená nebo stojící na ulicích v zastavených oblastech s velmi řídkým provozem.

12. Zpětné světlometry smí být použity pouze při jízdě vozidla dozadu, nebo když se řidič k tomu připravuje.

13. Výstražný signál nebezpečí smí být použit pouze k varování jiných uživatelů silnice před určitým nebezpečím:

a) jestliže vozidlo nemůže být v případě poruchy nebo účasti na dopravní nehodě okamžitě odstraněno, a vytváří proto

překážku pro ostatní uživatele silnice;

b) jestliže tím signalizuje ostatním uživatelům silnice riziko bezprostředně hrozícího nebezpečí.

14. Zvláštní výstražná světla:

a) Rozsvícení modrého světla je povoleno pouze u vozidel s předností v jízdě při plnění naléhavého posláním, nebo když v jiných případech je nezbytné dát ostatním uživatelům silnice výstražný signál o přítomnosti tohoto vozidla;

b) rozsvícení oranžového světla je povoleno pouze tehdy, když jde o vozidla určená pro zvláštní úkoly, pro které byla vybavena zvláštním výstražným světlem, nebo když přítomnost takových vozidel na silnici vytváří nebezpečí nebo působí obtíže ostatním uživatelům silnice.

Použití výstražných světel jiné barvy může být povoleno vnitrostátní legislativou.

15. Za žádných okolností nesmí vozidlo vyzařovat červené světlo směrem dopředu nebo bílé světlo směrem dozadu, kromě výjimek uvedených v odstavci 61 přílohy 5. Vozidlo nesmí být upravováno nebo přidávána další světlomety nebo svítliny způsobem, který by byl v rozporu s tímto požadavkem.

ČLÁNEK 33

Pravidla pro osvětlení vozidel jiných než uvedených v článku 32, a určitých uživatelů silnice

1. Každé vozidlo nebo souprava vozidel, na něž se nevztahují ustanovení článku 32 této Úmluvy, musí na silnici v době od setmění do svítání vyzařovat nejméně jedno bílé nebo selektivně žluté světlo dopředu a nejméně jedno červené světlo dozadu. Když má vozidlo pouze jeden světlomet nebo svítilnu vpředu, nebo jednu svítilnu vzadu, musí být světlomet nebo svítilna umístěny v podélné střednici vozidla nebo na straně opačné k odpovídajícímu směru provozu.

a) Ruční vozíky, tj. vozíky tažené nebo tlačené ručně, musí mít nejméně jedno bílé nebo selektivně žluté světlo směřující dopředu a nejméně jedno červené světlo směřující dozadu. Obě tato světla mohou být vyzařována jedinou svítilnou umístěnou na straně opačné, než odpovídá směru provozu. Světla se nevyžadují u vozíků, jejichž šířka nepřesahuje 1 m.

b) Vozidla tažená zvířaty musí být vybavena dvěma bílými nebo selektivně žlutými světly směřujícími dopředu a dvěma červenými světly směřujícími dozadu. Avšak vnitrostátní legislativa může u těchto vozidel povolit vybavení pouze jediným bílým nebo selektivně žlutým světlem směřujícím dopředu a pouze jediným červeným světlem směřujícím dozadu. Tyto svítilny musí být v obou případech umístěny na straně opačné, než je strana odpovídající směru provozu. Jestliže výše popsané svítilny nemohou být připevněny k vozidlu, mohou být nesené doprovázející osobou, která kráčí co nejbližší podél vozidla na opačné straně, než odpovídá směru provozu. Dále musí být vozidla tažená zvířaty opatřena dvěma červenými odrazkami vzadu, co možná nejbližší vnějším obrysům vozidla. Na vozidlech tažených zvířaty a o šířce nepřesahující 1 m se světla nevyžadují. Avšak v takovýchto případech musí být vzadu, na straně opačné, než odpovídá směru provozu, nebo ve střední podélné rovině vozidla umístěna jedna odrazka.

2.

a) Při pohybu po vozovce v noci:

i) skupiny chodců vedené odpovědnou osobou, nebo průvod, musí být vybaveny na straně opačné, než je strana odpovídající směru provozu, alespoň jedním bílým nebo selektivně žlutým světlem směřujícím dopředu a červeným světlem směřujícím dozadu, nebo oranžovým světlem směřujícím do obou směrů;

ii) průvodci potahů, soumarů nebo jezdeckých zvířat, nebo dobytka musí nést na straně opačné, než je strana odpovídající směru provozu, nejméně jedno bílé nebo selektivně žluté světlo směřující dopředu a červené světlo směřující dozadu, nebo oranžové světlo směřující do obou směrů. Tato světla mohou vycházet z jediného zařízení.

b) Světla, která jsou uvedena v pododstavci a) tohoto odstavce, však nejsou požadována ve vhodně osvětlených zastavěných oblastech.

ČLÁNEK 34

Výjimky

1. Každý uživatel silnice musí při přiblížení se vozidla s předností v jízdě, které dává zvláštní světelný a zvukový výstražný signál, uvolnit prostor na vozovce pro průjezd tohoto vozidla, a jestliže je to nezbytné, zastavit.

2. Vnitrostátní legislativa může stanovit, že řidiči vozidel s předností v jízdě nejsou povinni v případech, kdy varování o jejich pohybu je signalizováno zvláštními výstražnými zařízeními vozidla, a za podmínky, že neohrozí ostatní uživatele silnice, dodržet všechna, nebo některá z ustanovení uvedených v této kapitole II, kromě ustanovení uvedených v odstavci 2 článku 6.51

3. Vnitrostátní legislativa může stanovit rozsah, ve kterém osoby, které pracují na stavbě, opravě nebo údržbě silnice, včetně řidičů strojů používaných při těchto činnostech, nemusí být při práci vázány ustanoveními této kapitoly II, za podmínky, že přijaly nezbytná preventivní bezpečnostní opatření.

4. Pro účely předjíždění nebo míjení strojů uvedených v odstavci 3 tohoto článku, které jsou na silnici v činnosti, nemusí se řidiči ostatních vozidel, v nezbytné míře a za podmínky dodržení preventivní bezpečnosti, řídit požadavky článků 11 a 12 této Úmluvy.

Kapitola III

PODMÍNKY PŘÍPUŠTĚNÍ MOTOROVÝCH VOZIDEL A PŘÍPOJNÝCH VOZIDEL DO MEZINÁRODNÍHO PROVOZU

ČLÁNEK 35

Registrace

1.

a) Za účelem využívání výhod této Úmluvy musí každé motorové vozidlo v mezinárodní dopravě, a každé přípojné vozidlo jiné než lehký přívěs, které je připojeno k motorovému vozidlu, být registrováno smluvní stranou nebo její částí, a řidič motorového vozidla musí mít u sebe platný certifikát o této registraci, vydaný buď příslušným orgánem této smluvní strany nebo její částí, nebo, v jejich zastoupení a s jejich pověřením, organizací zplnomocněnou k tomu touto smluvní stranou nebo její částí. Tento certifikát, nazývaný certifikát o registraci, musí obsahovat nejméně následující údaje:

sériové číslo, nazývané registračním číslem, složené způsobem, uvedeným v příloze 2 této Úmluvy;

datum první registrace vozidla;

úplné jméno a adresa držitele certifikátu;

jméno nebo obchodní značka výrobce vozidla;

sériové číslo podvozku (výrobní nebo sériové číslo výrobce);

u vozidel určených pro dopravu zboží maximální povolená hmotnost;

u vozidel určených pro dopravu zboží hmotnost vozidla v nenaloženém stavu;

doba platnosti, jestliže není neomezená.

Údaje, uvedené v certifikátu, musí být zapsány jen buď latinskými písmeny nebo tzv. anglickým skriptem, nebo musí být opakovány v této formě.

b) Avšak smluvní strany nebo jejich části mohou rozhodnout, že místo data první registrace, bude v certifikátech vydaných na jejich území uveden rok výroby.

c) U motorových vozidel kategorie A a B definovaných v přílohách 6 a 7 této Úmluvy, a jestliže je to možné, u ostatních motorových vozidel:

i) v záhlaví certifikátu se vyznačí rozlišovací značka státu registrace, jak je definována v příloze 3 této Úmluvy;

ii) na všech certifikátech o registraci musí být uvedena písmena A, B, C, D, E, F, G a H, před každým z osmi druhů údajů požadovaných podle pododstavce a) tohoto odstavce, nebo za těmito údaji;

iii) slova Certificat d' immatriculation ve francouzštině budou umístěna buď před nebo za názvem certifikátu ve vnitrostátním jazyce (nebo jazycích) státu registrace.

d) U přípojních vozidel, včetně návěsů, dočasně dovezených do určitého státu jiným způsobem dopravy než po silnici, bude pokládána za postačující fotokopie certifikátu o registraci, jejíž pravost je ověřena orgánem, který certifikát vydal.

2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 tohoto článku, návěsová souprava, jejíž vozidla nejsou rozpojena po dobu mezinárodního provozu, bude oprávněna k využití výhod ustanovení této Úmluvy, i když je předmětem jen jediné registrace a má jediný certifikát pro tažné vozidlo a návěs, z kterých je souprava složena.

3. Žádné ustanovení této Úmluvy nesmí být interpretováno jako omezující právo smluvních stran nebo jejich částí, aby přezkoumaly u vozidla v mezinárodním provozu, které není zaregistrováno na jméno osoby, která v něm jede, oprávnění řidiče mít toto vozidlo v držení.

4. Doporučuje se, aby smluvní strany, jestliže tak dosud neučinily, zřídily na vnitrostátní nebo regionální úrovni službu, která bude odpovědná za udržování registru motorových vozidel, která byla uvedena do provozu, a dále centrální registr, v němž budou, po jednotlivých vozidlech, vedeny údaje, které byly zaznamenány do každého certifikátu o registraci.

ČLÁNEK 36

Registrační číslo

1. Každé motorové vozidlo v mezinárodním provozu musí mít vyznačeno vpředu a vzadu své registrační číslo; avšak u motocyklů se požaduje registrační číslo pouze vzadu.

2. Každé registrované přípojné vozidlo musí mít v mezinárodním provozu registrační číslo vzadu. V případech, kdy motorové vozidlo táhne jedno nebo více přípojných vozidel, musí mít toto jedno nebo poslední přípojné vozidlo, jestliže nejsou registrována, registrační číslo vozidla, které je táhne.

3. Složení registračního čísla, o kterém pojednává tento článek, a způsob jeho vyznačení musí odpovídat ustanovením přílohy 2 této Úmluvy.

ČLÁNEK 37

Rozlišovací značka státu registrace

1.

a) Každé motorové vozidlo v mezinárodním provozu musí mít vyznačenu vzadu, kromě registračního čísla, rozlišovací značku státu, ve kterém je registrováno.

b) Tato značka může být umístěna buď odděleně od tabulky registračního čísla, nebo může být do ní začleněna.

c) Jestliže je rozlišovací značka začleněna do tabulky registračního čísla, musí být také vyznačena na tabulce registračního čísla vozidla vpředu, jestliže je tabulka vpředu povinná.

2. Každé přípojné vozidlo připojené k motorovému vozidlu a které je podle článku 36 této Úmluvy povinno mít registrační číslo vyznačeno na vozidle vzadu, musí mít vzadu vyznačenu rovněž rozlišovací značku státu, v němž bylo registrační číslo přiděleno, a to buď odděleně od tabulky registračního čísla, nebo jako její součást. Ustanovení uvedená v tomto odstavci se vztahují i na přípojná vozidla registrovaná ve státě jiném, než je stát, ve kterém bylo zaregistrováno motorové vozidlo, k němuž je přípojně vozidlo připojeno; jestliže přípojně vozidlo není registrováno, musí mít vzadu vyznačenu rozlišovací značku státu registrace tažného vozidla, kromě případů, kdy se pohybuje v tomto státu.

3. Složení rozlišovací značky a způsob jejího vyznačení, nebo začlenění do tabulky registračního čísla, musí odpovídat podmínkám stanoveným v přílohách 2 a 3 této Úmluvy.

ČLÁNEK 38

Identifikační značky

Každé motorové vozidlo a každé přípojné vozidlo v mezinárodním provozu musí být opatřeno identifikačními značkami specifikovanými v příloze 4 této Úmluvy.

ČLÁNEK 39

Technické požadavky a technické kontroly vozidel

1. Každé motorové vozidlo, každé přípojné vozidlo a každá souprava vozidel v mezinárodním provozu musí splňovat ustanovení přílohy 5 této Úmluvy. Současně musí být v dobrém provozním stavu.

2. Vnitrostátní legislativa musí požadovat provádění pravidelných technických prohlídek:

a) motorových vozidel používaných pro přepravu osob a majících více než osm míst k sedění, kromě sedadla řidiče;

b) motorových vozidel používaných pro přepravu zboží, jejichž maximální povolená hmotnost přesahuje 3 500 kg, a přípojných vozidel určených k připojení těmto vozidlům.

3. Vnitrostátní legislativa musí, v rámci možností, rozšířit opatření odstavce 2 na jiné kategorie vozidel.

⁵² Viz poznámku pod čarou.

ČLÁNEK 40

Přechodná ustanovení

1. Po dobu deseti roků od data vstupu této Úmluvy v platnost, budou přípojná vozidla v mezinárodním provozu, bez ohledu na jejich maximální povolenou hmotnost, podle odstavce 1 článku 47, oprávněna využívat výhod ustanovení této Úmluvy, i když nejsou zaregistrována.

2. Certifikát o registraci musí splňovat ustanovení změny článku 35, odstavce 1 do pěti roků od data jeho vstupu v platnost. Certifikáty vydané v průběhu tohoto období musí být vzájemně uznávány až do data konce jejich platnosti v nich uvedeného.

⁵³ Viz poznámku pod čarou.

Kapitola IV

ŘIDIČI MOTOROVÝCH VOZIDEL

ČLÁNEK 41

Řidičské průkazy

(Platnost nynějšího textu skončí nejpozději k 28. březnu 2011 (viz nový článek 43), znění nového textu je uvedeno za textem nynějšího znění článku tmavomodrou barvou)

1.

- a) Každý řidič motorového vozidla musí být držitelem řidičského průkazu.
- b) Smluvní strany se zavazují, že zajistí, aby řidičské průkazy byly vydány pouze poté, co příslušné orgány ověřily, že řidič má požadované znalosti a dovednosti.
- c) Vnitrostátní legislativa musí stanovit podmínky pro získání řidičského průkazu.
- d) Žádné ustanovení této Úmluvy nesmí být interpretováno jako bránící smluvním stranám nebo jejich částem, aby vyžadovaly řidičské průkazy i pro ostatní vozidla s motorovým pohonem a mopedy.

2. Smluvní strany musí uznat:

- a) každý vnitrostátní řidičský průkaz vydaný v jejich vnitrostátním jazyce nebo v jednom z jejich vnitrostátních jazyků, nebo pokud není sepsán v takovém jazyce, s příloženým ověřeným překladem;
- b) každý vnitrostátní řidičský průkaz, který odpovídá ustanovením přílohy 6 této Úmluvy;
- c) každý mezinárodní řidičský průkaz, který je odpovídá ustanovením přílohy 7 této Úmluvy; za platný na svých územích pro řízení vozidel, která patří do kategorií, na které se řidičský průkaz vztahuje, za podmínky, že řidičský průkaz je dosud platný a že byl vydán smluvní stranou nebo její částí, nebo organizací k tomu náležitě zmocněnou touto smluvní stranou. Ustanovení tohoto odstavce se nevztahují na řidičské průkazy žáků autoškol.

[ex odstavec 3 vpuštěn]

3. Bez ohledu na ustanovení předchozího odstavce:

- a) v případech, kdy je platnost řidičského průkazu je předmětem zvláštní doložky o podmínce, že držitel řidičského průkazu musí nosit určitá zařízení, nebo že vozidlo musí být určitým způsobem vybaveno vzhledem ke zdravotnímu postizení řidiče, nebude řidičský průkaz pokládán za platný, pokud tyto podmínky nejsou splněny;
- b) smluvní strany mohou odmítnout uznat na svých územích platnost řidičských průkazů osob, které nedovršily osmnáct let věku;
- c) smluvní strany mohou odmítnout uznat na svých územích platnost řidičských průkazů k řízení motorových vozidel nebo souprav vozidel kategorií C, D a E, o kterých pojednávají přílohy 6 a 7 této Úmluvy, drženy osobami, které nedovršily dvacet jeden rok věku.

4. Smluvní strany mohou do své vnitrostátní legislativy zavést další rozdělení kategorií vozidel uvedených v přílohách 6 a 7 této Úmluvy. Jestliže je řidičský průkaz omezen na určitá vozidla v rámci kategorie, připojí se k písmenu kategorie ještě číslice a druh omezení se uvede v řidičském průkazu.

5. Za účelem použití odstavce 2 a pododstavce 3 c) tohoto článku:

- a) motorové vozidlo kategorie B uvedené v přílohách 6 a 7 této Úmluvy může být spojeno s lehkým přívěsem; a též může být spojeno s přípojným vozidlem, jehož maximální povolená hmotnost je vyšší než 750 kg, ale není vyšší než hmotnost motorového vozidla v nenaloženém stavu, jestliže společná maximální povolená hmotnost takto spojených vozidel nepřekračuje 3 500 kg;
- b) motorové vozidlo kategorie C nebo kategorie D uvedené v přílohách 6 a 7 této Úmluvy, může být spojeno s lehkým přívěsem, aniž by souprava přestala patřit do kategorie C nebo D.

6. Mezinárodní řidičský průkaz může být vydán pouze držiteli vnitrostátního řidičského průkazu, k jehož vydání byly splněny minimální podmínky uvedené v této Úmluvě. Nebude platný po datu uplynutí platnosti jemu odpovídajícího vnitrostátního řidičského průkazu, jehož číslo musí být uvedeno v mezinárodním řidičském průkazu.

7. Ustanovení tohoto článku nevyžadují na smluvních stranách:

- a) aby uznaly platnost vnitrostátních nebo mezinárodních řidičských průkazů vydaných na území jiné smluvní strany osobám, které měly v době vydání tohoto řidičského průkazu normální bydliště na jejich území, nebo jejichž normální bydliště bylo od doby vydání přemístěno na jejich území; nebo
- b) aby uznaly platnost výše uvedených řidičských průkazů vydaných řidičům, jejichž normální bydliště v době vydání řidičského průkazu nebylo na území, na němž byl řidičský průkaz vydán, nebo kteří od doby vydání průkazu přemístili místo svého normálního bydliště na jiné území.

ČLÁNEK 41

Řidičské průkazy

(Ustanovení, která nabudou platnost od 29. března 2011 (viz nový článek 43))

1.

- a) Každý řidič motorového vozidla musí být držitelem řidičského průkazu.
- b) Smluvní strany se zavazují, že zajistí, aby řidičské průkazy byly vydány pouze poté, co příslušné orgány ověřily, že řidič má požadované znalosti a dovednosti; osoby, které jsou oprávněny k ověření požadovaných znalostí a dovedností řidičů musí mít příslušnou kvalifikaci; obsah a postupy konání jak teoretických tak praktických zkoušek stanoví vnitrostátní legislativa.
- c) Vnitrostátní legislativa musí stanovit podmínky pro získání řidičského průkazu. Musí zejména stanovit minimální věk, jehož musí držitel řidičského průkazu dosáhnout, požadavky na zdravotní stav a podmínky, které musí být splněny pro úspěšné vykonání teoretických a praktických zkoušek.
- d) Žádné ustanovení této Úmluvy nesmí být interpretováno jako bránící smluvním stranám nebo jejich částem, aby vyžadovaly řidičské průkazy i pro ostatní vozidla s motorovým pohonem a mopedy.

2.

- a) Smluvní strany musí uznat:
 - i) každý vnitrostátní řidičský průkaz, který odpovídá ustanovením přílohy 6 této Úmluvy;
 - ii) každý mezinárodní řidičský průkaz, který odpovídá ustanovením přílohy 7 této Úmluvy, za podmínky, že je předložen spolu s odpovídajícím vnitrostátním řidičským průkazem, za platný na svých územích pro řízení vozidel, která patří do kategorií, na které se řidičské průkazy vztahují, za podmínky, že řidičské průkazy jsou dosud platné a že byly vydány jinou smluvní stranou nebo její částí, nebo organizací náležitě k tomu zmocněnou touto jinou smluvní stranou, nebo jednou z jejích částí.
- b) Řidičské průkazy vydané smluvní stranou musí být uznány na území jiné smluvní strany do doby, než se toto území stane místem normálního bydliště svého držitele.
- c) Ustanovení tohoto odstavce se nevztahují na řidičské průkazy žáků autoškol.

3. Vnitrostátní legislativa může omezit trvání doby platnosti vnitrostátního řidičského průkazu. Doba platnosti mezinárodního řidičského průkazu musí být buď nejvýše tři roky od data jeho vydání, nebo do data ukončení platnosti vnitrostátního řidičského průkazu, podle toho, co nastane dříve.

4. Bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2:

- a) v případech, kdy je platnost řidičského průkazu předmětem zvláštní doložky o podmínce, že držitel řidičského průkazu musí nosit určitá zařízení, nebo že vozidlo musí být určitým způsobem vybaveno vzhledem ke zdravotnímu postižení řidiče, nebude řidičský průkaz pokládán za platný, pokud tyto podmínky nejsou splněny;
- b) smluvní strany mohou odmítnout uznat na svých územích platnost řidičských průkazů osob, které nedo vršily osmnáct let věku;
- c) smluvní strany mohou odmítnout uznat na svých územích platnost řidičských průkazů k řízení motorových vozidel nebo souprav vozidel kategorií C, D, CE a DE, o kterých pojednávají přílohy 6 a 7 této Úmluvy, jejichž držiteli jsou osoby, které nedovršily dvacet jeden rok věku.

5. Mezinárodní řidičský průkaz může být vydán pouze držiteli vnitrostátního řidičského průkazu, k jehož vydání byly splněny minimální podmínky uvedené v této Úmluvě. Mezinárodní řidičský průkaz může být vydán pouze smluvní stranou, na jejímž území má jeho držitel normální bydliště, a která vydala vnitrostátní řidičský průkaz, nebo která uznala řidičský průkaz vydaný jinou smluvní stranou; tento řidičský průkaz nebude platný na výše uvedeném území.

6. Ustanovení tohoto článku nevyžadují na smluvních stranách:

- a) aby uznaly platnost vnitrostátních řidičských průkazů vydaných na území jiné smluvní strany osobám, které měly v době vydání tohoto řidičského průkazu normální bydliště na jejich území, nebo jejichž normální bydliště bylo od doby vydání přemístěno na jejich území;
- b) aby uznaly platnost vnitrostátních řidičských průkazů vydaných řidičům, jejichž normální bydliště v době vydání řidičského průkazu nebylo na území, na němž byl řidičský průkaz vydán, nebo kteří od doby vydání průkazu přemístili místo svého normálního bydliště na jiné území.

ČLÁNEK 42

Pozastavení platnosti řidičských průkazů

1. Smluvní strany nebo jejich části mohou řidiči odejmout právo používat svůj vnitrostátní nebo mezinárodní řidičský průkaz na jejich území, jestliže se na těchto územích dopustí takového porušení jejich předpisů, které, podle jejich legislativy, má za následek odnětí jeho řidičského průkazu. V takovém případě příslušný orgán smluvní strany nebo její části, která odnímá právo používat řidičský průkaz, může:

- a) odejmout a zadržet řidičský průkaz až do konce doby, na kterou bylo odňato právo používat řidičský průkaz, nebo do doby, kdy jeho držitel opustí její území, podle toho, co nastane dříve;
- b) oznámit odejmutí práva používat řidičský průkaz orgánu, který řidičský průkaz vydal nebo z jehož pověření byl vydán;
- c) v případě mezinárodního řidičského průkazu zapsat do k tomuto účelu určeného místa poznámku, že řidičský průkaz ztratil na jejím území platnost;
- d) tam, kde nebyl použit postup podle ustanovení pododstavce a) tohoto odstavce, doplnit sdělení, které je uvedeno v pododstavci b), žádostí, aby orgán, který řidičský průkaz vydal nebo z jehož pověření byl vydán, uvědomil dotčenou osobu o rozhodnutí, které bylo o ní učiněno.

2. Smluvní strany se musí snažit uvědomit dotčené osoby o rozhodnutích, která jim byla sdělena podle postupu stanoveného v odstavci 1 d) tohoto článku.

3. Žádné ustanovení této Úmluvy nesmí být interpretováno jako bránící smluvním stranám nebo jejich částem, aby zakázaly řídit řidiči, který je držitelem vnitrostátního nebo mezinárodního řidičského průkazu, jestliže je zřejmé nebo prokázáno, že jeho stav je takový, že mu znemožňuje řídit bezpečně, nebo jestliže mu bylo odejmuto právo k řízení státem, v němž má normální bydliště.

ČLÁNEK 43

Přechodná ustanovení

1. Smluvní strany zahájí vydávání vnitrostátních řidičských průkazů podle nových ustanovení přílohy 6 nejpozději do pěti roků po jejich vstupu v platnost. Vnitrostátní řidičské průkazy vydané podle dřívějších ustanovení článku 41, článku 43 a přílohy 6 této Úmluvy před uplynutím této lhůty budou uznávány po dobu jejich platnosti.

2. Smluvní strany zahájí vydávání mezinárodních řidičských průkazů podle nových ustanovení přílohy 7 nejpozději do pěti roků po jejich vstupu v platnost. Mezinárodní řidičské průkazy vydané podle dřívějších ustanovení článku 41, článku 43 a přílohy 7 této Úmluvy před uplynutím této lhůty budou platné podle podmínek stanovených odstavcem 3 článku 41.

Kapitola V

PODMÍNKY PRO PŘIPUŠTĚNÍ JÍZDNÍCH KOL A MOPEDŮ DO MEZINÁRODNÍHO PROVOZU

ČLÁNEK 44

1. Jízdní kola bez motoru v mezinárodním provozu musí:

- a) mít účinnou brzdu;
- b) být vybavena zvonkem, který je slyšet na dostatečnou vzdálenost, a nesmí být vybavena žádným dalším zvukovým výstražným zařízením;
- c) být vybavena červenou odrazkou vzadu a takovými zařízeními, která mohou svítit dopředu bílým nebo selektivně žlutým světlem a dozadu červeným světlem.

⁵⁴ Viz poznámku pod čarou.

2. Na území smluvních stran, které neučinily prohlášení podle odstavce 2 článku 54 této Úmluvy, že pokládají mopedy za motocykly, pak mopedy v mezinárodním provozu musí:

- a) mít dvě na sobě nezávislé brzdy;
- b) být vybaveny zvonkem nebo jiným zvukovým výstražným zařízením, které je slyšet na dostatečnou vzdálenost;
- c) být vybaveny účinným tlumičem výluku;
- d) být vybaveny tak, aby mohly svítit dopředu bílým nebo selektivně žlutým světlem a dozadu červeným světlem a byly vzadu vybaveny červenou odrazkou;⁵⁵
- e) být vybaveny identifikační značkou podle přílohy 4 této Úmluvy.

⁵⁶ Viz poznámku pod čarou.

3. Na územích smluvních stran, které podle článku 54, odstavce 2 této Úmluvy prohlásily, že mopedy budou pokládat za motocykly, musí být podmínky, kterým musí mopedy vyhovovat pro připuštění do mezinárodního provozu, totožné s podmínkami, které jsou stanoveny pro motocykly v příloze 5 této Úmluvy.

Kapitola VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 45

1. Tato Úmluva bude otevřena v sídle Spojených národů v New Yorku do 31. prosince 1969 k podpisu všem členským státům Organizace spojených národů, nebo některé z jejich specializovaných organizací, nebo Mezinárodní agentury pro atomovou energii, nebo stranám Statutu mezinárodního soudního dvora a všem dalším státům, kterým nabídlo Valné shromáždění Organizace spojených národů, aby se staly jednou ze stran této Úmluvy.

2. Úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Spojených národů.

3. Tato Úmluva bude i nadále otevřena k přistoupení kterémukoli ze států, uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Listiny o přistoupení budou uloženy u generálního tajemníka.

4. Při podpisu této Úmluvy nebo při uložení listin o její ratifikaci nebo o přistoupení, musí každý stát oznámit generálnímu tajemníkovi, jakou si zvolil státní rozlišovací značku pro označení jím registrovaných vozidel v mezinárodním provozu, podle přílohy 3 této Úmluvy. Dalším oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi může kterýkoli stát změnit rozlišovací značku, kterou si zvolil dříve.

ČLÁNEK 46

1. Každý stát může v době podepsání nebo ratifikování této Úmluvy, nebo při přistoupení k ní, nebo kdykoli později, prohlásit v oznámení adresovaném generálnímu tajemníkovi, že Úmluva vstoupí v platnost na všech územích, za jejichž mezinárodní vztahy odpovídá, nebo na kterémkoli z nich. Úmluva vstoupí v platnost na území nebo územích uvedených v oznámení po uplynutí třiceti dnů poté, co oznámení obdrží generální tajemník, nebo k datu ke kterému Úmluva vstoupí v platnost ve státu, který to oznámil, podle toho, co nastane později.

2. Každý stát, který učinil prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, může kdykoli poté prohlásit v oznámení adresovaném generálnímu tajemníkovi, že Úmluva přestane na území uvedeném v oznámení platit, a Úmluva pak na uvedeném území přestane platit po uplynutí jednoho roku od data, kdy generální tajemník obdržel toto oznámení.

3. Každý stát, který učinil prohlášení podle odstavce 1 tohoto článku, musí oznámit generálnímu tajemníkovi rozlišovací značku nebo značky, které si zvolil pro označení v mezinárodním provozu na vozidlech registrovaných na dotyčném území nebo dotyčných územích podle přílohy 3 této Úmluvy. Dalším oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi může každý ze států změnit rozlišovací značku, kterou si dříve zvolil.

ČLÁNEK 47

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost po uplynutí dvanácti měsíců po datu uložení patnácté listiny o ratifikaci nebo přistoupení.

2. Pro každý stát, který tuto Úmluvu ratifikoval nebo kní přistoupil, po uložení patnácté listiny o ratifikaci nebo přistoupení, vstoupí Úmluva v platnost po uplynutí dvanácti měsíců po datu uložení listiny o ratifikaci nebo přistoupení tohoto státu.

ČLÁNEK 48

Současně se vstupem v platnost, tato Úmluva ukončí a nahradí, ve vztazích mezi smluvními stranami, Mezinárodní úmluvu o provozu motorových vozidel a Mezinárodní úmluvu o silničním provozu, které obě byly podepsány v Paříži dne 24. dubna 1926, dále Úmluvu o regulaci meziamerického automobilového provozu, otevřenou k podpisu ve Washingtonu dne 15. prosince 1943, a Úmluvu o silničním provozu otevřenou k podpisu v Ženevě dne 19. září 1949.

ČLÁNEK 49

1. Po uplynutí jednoho roku od vstupu této Úmluvy v platnost, může každá ze smluvních stran navrhnout jednu nebo více změn Úmluvy. Text každé navrhované změny, doprovázený vysvětlujícím memorandem, musí být doručen generálnímu tajemníkovi, který jej musí sdělit všem smluvním stranám. Smluvní strany mají možnost informovat jej v průběhu dvanácti měsíců od data rozeslání navrhované změny o tom, zdali a) změnu přijímají; nebo b) změnu odmítají; nebo c) si přejí, aby byla za účelem jejího projednání svolána konference. Generální tajemník musí text rovněž postoupit všem ostatním státům podle odstavce 1 článku 45 této Úmluvy.

2.

a) Každý návrh změny, předaný podle předchozího odstavce, bude považován za přijatý, jestliže v průběhu období dvanácti měsíců, uvedeného v předchozím odstavci, méně než jedna třetina ze smluvních stran uvědomí generálního tajemníka buď o odmítnutí změny, nebo o požadavku svolat k jejímu projednání konferenci. Generální tajemník oznámí všem smluvním stranám každé přijetí nebo odmítnutí kterékoli navržené změny a požadavky na svolání konference. Jestliže celkový počet těchto odmítnutí a žádostí, které byly předány v průběhu uvedených dvanácti měsíců, tvoří méně než jednu třetinu z celkového počtu smluvních stran, oznámí generální tajemník všem smluvním stranám, že změna vstoupí pro všechny smluvní strany v platnost za šest měsíců po uplynutí období dvanácti měsíců, uvedeného v předchozím odstavci, kromě pro ty strany, které během uvedeného období změnu odmítly nebo požadovaly svolání konference k jejímu projednání.

b) Každá ze smluvních stran, která během výše uvedeného období dvanácti měsíců navrhovanou změnu odmítla nebo požádala o svolání konference k jejímu projednání, může kdykoliv po uplynutí tohoto období oznámit generálnímu tajemníkovi,

že změnu přijímá, a generální tajemník sdělí toto oznámení všem ostatním smluvním stranám. Tato změna vstoupí v platnost pro smluvní strany, které oznámily její přijetí, za šest měsíců od přijetí jejich oznámení generálním tajemníkem.

3. Jestliže navrhovaná změna nebyla přijata podle odstavce 2 tohoto článku, a jestliže v průběhu dvanácti měsíců specifikovaných v odstavci 1 tohoto článku informuje generálního tajemníka méně než jedna polovina z celkového počtu smluvních stran, že navrhovanou změnu odmítají, a jestliže nejméně jedna třetina z celkového počtu smluvních stran, avšak ne méně než deset, mu sdělí, že změnu přijímají nebo si přejí k jejímu projednání svolat konferenci, generální tajemník musí svolat konferenci za účelem projednání navrhované změny nebo jakéhokoli jiného návrhu, který obdržel podle odstavce 4 tohoto článku.

4. Při svolávání konference podle odstavce 3 tohoto článku, musí generální tajemník pozvat na ni všechny státy uvedené v odstavci 1 článku 45 této Úmluvy. Musí požádat všechny státy pozvané na konferenci, aby mu nejméně do šesti měsíců před zahájením konference předložily jakékoli návrhy, které by konference, kromě navrhované změny, měla projednat, a musí tyto návrhy sdělit všem státům pozvaným na konferenci nejméně tři měsíce před jejím zahájením.

5.

a) Každá změna této Úmluvy bude pokládána za přijatou, jestliže byla přijata dvoutřetinovou většinou států, zastoupených na konferenci, za podmínky, že tuto většinu tvoří nejméně dvě třetiny smluvních stran zastoupených na konferenci. Generální tajemník musí oznámit všem smluvním stranám přijetí změny, a změna vstoupí v platnost po uplynutí dvanácti měsíců po datu jeho oznámení pro všechny smluvní strany, kromě těch stran, které během uvedeného období oznámily generálnímu tajemníkovi, že změnu odmítají.

b) Smluvní strana, která změnu odmítla během výše uvedeného období dvanácti měsíců, může kdykoli oznámit generálnímu tajemníkovi, že změnu přijímá, a generální tajemník sdělí toto oznámení všem ostatním smluvním stranám. Změna vstoupí v platnost pro smluvní stranu, která oznámila přijetí změny, za šest měsíců po datu přijetí oznámení generálním tajemníkem, nebo na konci výše zmíněného období dvanácti měsíců, podle toho, co nastane později.

6. Jestliže se navržená změna nepokládá za přijatou podle odstavce 2 tohoto článku, a jestliže nejsou splněny podmínky předepsané odstavcem 3 tohoto článku pro svolání konference, pokládá se navrhovaná změna za zamítnutou.

ČLÁNEK 50

Každá smluvní strana může Úmluvu vypovědět písemným oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi. Vypovězení nabude platnosti za jeden rok po datu, kdy generální tajemník obdržel toto oznámení.

ČLÁNEK 51

Úmluva ztratí platnost v případě, že počet smluvních stran bude v kterémkoli období dvanácti po sobě jdoucích měsíců nižší než pět.

ČLÁNEK 52

Každý spor dvou nebo více smluvních stran, který se týká interpretace nebo aplikace této Úmluvy, který nejsou strany schopny vyřešit jednáním nebo jinými smířícími prostředky, může být na žádost kterékoli z dotčených stran předložen k rozhodnutí Mezinárodnímu soudnímu dvoru.

ČLÁNEK 53

Žádné ustanovení této Úmluvy nesmí být interpretováno jako bránící některé smluvní straně, aby učinila kroky slučitelné s ustanoveními Charty Spojených národů a omezené na požadavky dané situace, které smluvní strana pokládá za nezbytné pro svou vnější nebo vnitřní bezpečnost.

ČLÁNEK 54

1. Každý stát může při podpisu Úmluvy nebo při ukládání své listiny o ratifikaci nebo o přistoupení prohlásit, že se nepokládá za vázaný článkem 52 této Úmluvy. Ostatní smluvní strany nebudou vázány článkem 52 ve vztahu ke každé smluvní straně, která takové prohlášení učinila.

2. Při ukládání své ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení, může každý stát oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi prohlásit, že pro účely aplikování Úmluvy pokládá mopedy za motocykly (článek 1 n)). Oznámením, adresovaným generálnímu tajemníkovi, může následně každý stát kdykoli své prohlášení odvolat.

3. Prohlášení, o kterých pojednává odstavec 2 tohoto článku, vstoupí v účinnost za šest měsíců po datu, kdy generální tajemník obdrží oznámení, která se jich týkají, nebo k datu, k němuž Úmluva vstoupí v platnost ve státu, který prohlášení učinil, podle toho, co nastane později.

4. Každá změna předtím zvolené rozlišovací značky, která byla oznámena podle odstavce 4 článku 45, nebo odstavce 3 článku 46 této Úmluvy, vstoupí v účinnost za pět měsíců po datu, kdy generální tajemník převezme příslušné oznámení.

5. Výhrady k této Úmluvě a jejím přílohám jiné, než je výhrada uvedená v odstavci 1 tohoto článku, se připouštějí za podmínky, že budou vyjádřeny písemně, a jestliže jsou vyjádřeny před uložením ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení, jsou

v této listině potvrzeny. Generální tajemník sdělí takovéto výhrady všem státům uvedeným v odstavci 1 článku 45 této Úmluvy.

6. Každá smluvní strana, jež vyjádřila výhradu nebo učinila prohlášení podle odstavce 1 nebo 4 tohoto článku, může ji kdykoli odvolat oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi.

7. Výhrada učiněná podle odstavce 5 tohoto článku:

- a) pozměňuje pro smluvní stranu, která výhradu vyjádřila, ustanovení Úmluvy, k nimž se výhrada vztahuje, v rozsahu výhrady;
- b) pozměňuje ve stejném rozsahu tato ustanovení i pro ostatní smluvní strany ve vztazích se smluvní stranou, která výhradu vyjádřila.

ČLÁNEK 55

Kromě prohlášení, oznámení a sdělení, uvedených v článcích 49 a 54 této Úmluvy, oznámí generální tajemník všem státům uvedeným v odstavci 1 článku 45 následující:

- a) podpisy, ratifikace a přistoupení podle článku 45;
- b) oznámení a prohlášení podle odstavce 4 článku 45 a podle článku 46;
- c) data vstupu této Úmluvy v platnost podle článku 47;
- d) datum vstupu v platnost změn této Úmluvy podle odstavců 2 a 5 článku 49;
- e) vypovězení podle článku 50;
- f) ukončení této Úmluvy podle článku 51.

ČLÁNEK 56

Originál této Úmluvy, vydaný v jednom vyhotovení, jehož jednotlivé texty v jazycích čínském, anglickém, francouzském, ruském a španělském mají stejnou platnost, bude uložen u generálního tajemníka Spojených národů, který zašle jeho ověřené kopie všem státům uvedeným v odstavci 1 článku 45 této Úmluvy.

NA DŮKAZ TOHO, níže podepsaní zplnomocnění zástupci*, náležitě pověřeni svými příslušnými vládami, podepsali tuto Úmluvu.

DÁNO ve Vídni dne 8. listopadu 1968.

*) (viz dokument E/CONF 56/16/REV.1.)

*) Včetně dodatků k Úmluvě, které vstoupily v platnost 3. září 1993 (vyznačeny na levé straně textu jednoduchou čarou) a dodatků, které vstoupily v platnost 28. března 2006 (vyznačeny na levé straně dvojitou čarou).

Přílohy

Příloha 1

VÝJIMKY Z POVINNOSTI PŘIPUSTIT MOTOROVÁ A PŘÍPOJNÁ VOZIDLA DO MEZINÁRODNÍHO PROVOZU

1. Smluvní strany mohou odmítnout vpustit na svá území v mezinárodním provozu motorová vozidla, přípojná vozidla nebo soupravy vozidel, jejichž celková hmotnost nebo hmotnost na nápravy nebo rozměry překračují mezní hodnoty stanovené vnitrostátní legislativou pro vozidla registrovaná na jejich území. Smluvní strany s mezinárodním provozem těžkých vozidel na svém území musí usilovat o uzavření regionálních dohod, na jejichž základě bude na silnicích v regionu, s výjimkou vedlejších silnic, v mezinárodním provozu umožněn provoz vozidel nebo souprav vozidel, jestliže jejich hmotnost a rozměry nepřekračují hodnoty specifikované těmito dohodami.

2. Pro účely odstavce 1 této přílohy se nepokládá za překročení maximální povolené šířky boční vyčnívání:

- a) pneumatik, v blízkosti bodu svého styku se zemí, a připojení indikátorů tlaku v pneumatikách;
- b) protiblokovací zařízení namontovaná na kolech;
- c) zpětná zrcátka, jejichž konstrukce umožňuje při působení mírné síly jejich sklopení dopředu i dozadu tak, aby již nepřekračovaly maximální povolenou šířku;
- d) boční směrové svítilny a obrysové svítilny, za podmínky, že toto přečnívání nepřekračuje několik málo centimetrů;
- e) celní plomby připojené k nákladu, a zařízení určená k zajištění a ochraně těchto plomb.

3. Smluvní strany mohou odmítnout vpustit na své území v mezinárodním provozu následující soupravy vozidel, v rozsahu, v jakém je užití takových souprav zakázáno vnitrostátní legislativou:

- a) motocykly s přívěsy;
- b) soupravy vozidel složené z motorového vozidla a několika přípojných vozidel;
- c) návěsové soupravy používané k přepravě osob.

4. Smluvní strany mohou odmítnout vpustit na své území v mezinárodním provozu motorová vozidla a přípojná vozidla, na něž jsou použitelné výjimky uvedené v odstavci 60 přílohy 5 této Úmluvy.

5. Smluvní strany mohou odmítnout vpustit na své území v mezinárodním provozu mopedy a motocykly, jejichž řidiči a případní spolujezdci nejsou vybaveni ochrannou přilbou.

6. Smluvní strany si jako podmínku ke vpuštění na své území v mezinárodním provozu každého motorového vozidla jiného než dvoukolový moped nebo dvoukolový motocykl bez postranního vozíku mohou stanovit, že motorové vozidlo bude vybaveno zařízením uvedeným v odstavci 56 přílohy 5 této Úmluvy, které varuje před nebezpečím, které vytváří vozidlo, když stojí na vozovce.

7. Smluvní strany si mohou stanovit jako podmínku povolení vjezdu motorovým vozidlům v mezinárodním provozu o maximální povolené hmotnosti překračující 3 500 kg na některé obtížné silnice a do určitých oblastí s obtížným terénem na svém území to, že taková vozidla budou odpovídat zvláštním požadavkům stanoveným vnitrostátní legislativou pro povolení vjezdu na takové silnice nebo do oblastí s obtížným terénem vozidlům o stejné maximální povolené hmotnosti, jimi zaregistrovaným.

⁵⁷ Viz poznámku pod čarou

8. Smluvní strany mohou odmítnout vpustit na své území v mezinárodním provozu každé motorové vozidlo vybavené potkávacími světly s asymetrickými světly, pokud tato světla nejsou přizpůsobena směru provozu na jejich územích.

9. Smluvní strany mohou odmítnout vpustit na své území v mezinárodním provozu každé motorové vozidlo nebo každé přípojně vozidlo připojené k motorovému vozidlu, které je označeno rozlišovací značkou jinou, než je předepsána článkem 37 této Úmluvy. Smluvní strany nesmí odmítnout vpustit na své území vozidlo, jehož rozlišovací značka je umístěna odděleně od tabulky registračního čísla podle ustanovení této Úmluvy, náhradou za rozlišovací značku, která je včleněna do tabulky registračního čísla, a která neodpovídá ustanovením této Úmluvy.

Příloha 2

REGISTRAČNÍ ČÍSLO A REGISTRAČNÍ TABULKA MOTOROVÝCH VOZIDEL A PŘÍPOJNÝCH VOZIDEL V MEZINÁRODNÍM PROVOZU

1. Registrační číslo uvedené v článcích 35 a 36 této Úmluvy se musí skládat buď z číslic, nebo z číslic a písmen. Číslice musí být arabskými číslicemi a písmena velkými latinskými písmeny. Je však možné použít jiné číslice nebo písmena, avšak v tomto případě se musí registrační číslo opakovat v arabských číslicích a velkých latinských písmenech.

2. Registrační číslo musí být uspořádáno a umístěno tak, aby bylo čitelné při normálním denním světle na vzdálenost nejméně 40 m pozorovatelem nalézajícím se vose vozidla, přičemž vozidlo stojí; smluvní strany však mohou u vozidel, která registrovala, snížit tuto minimální vzdálenost čitelnosti pro motocykly a pro zvláštní kategorie motorových vozidel, na něž by bylo obtížné umístit registrační čísla dostatečné velikosti, aby bylo čitelné ze vzdálenosti 40 m.

3. Jestliže je registrační číslo vyznačeno na tabulce, musí být tato tabulka plochá a připevněná ve svislé nebo téměř svislé poloze a svírat pravý úhel se střední podélnou rovinou vozidla.

Jestliže je registrační číslo vyznačeno nebo namalováno na vozidle, povrch, na kterém je vyznačeno nebo namalováno, musí být plochý a ve svislé poloze, nebo téměř plochý a ve svislé poloze, a svírat pravý úhel se střední podélnou rovinou vozidla.

4. Aniž by tím byla dotčena opatření odstavce 61 g) přílohy 5 této Úmluvy, plocha pozadí registrační tabulky, na které je vyznačeno registrační číslo, a popřípadě rozlišovací značka státu, v němž je vozidlo registrováno, eventuálně doplněné vlajkou nebo emblémem podle podmínek stanovených v příloze 3, může být z materiálu se zpětným odrazem.

5. Pozadí části registrační tabulky, na které je vyznačena rozlišovací značka, musí být ze stejného materiálu, jako pozadí částí, na které je vyznačeno registrační číslo.

Příloha 3

ROZLIŠOVACÍ ZNAČKA MOTOROVÝCH VOZIDEL A PŘÍPOJNÝCH VOZIDEL V MEZINÁRODNÍM PROVOZU

1. Rozlišovací značka uvedená v článku 37 této Úmluvy se musí skládat z jednoho až tří velkých latinských písmen.

2. Jestliže je rozlišovací značka umístěna odděleně od registrační tabulky, musí splňovat následující podmínky:

- a) písmena musí být vysoká nejméně 0,08 m a tloušťka jejich čar nejméně 0,01 m. Písmena jsou černá na bílém pozadí, které má tvar elipsy s hlavní osou ve vodorovné poloze. Bílé pozadí může být z materiálu se zpětným odrazem;
- b) jestliže má rozlišovací značka pouze jedno písmeno, může mít hlavní osa elipsy svislou polohu;
- c) rozlišovací značka nesmí být umístěna takovým způsobem, který by měl za následek její záměnu s registračním číslem nebo zhoršit její čitelnost;
- d) na motocyklech a jejich přívěsech musí mít osy elipsy rozměry nejméně 0,175 m a 0,115 m. Na ostatních motorových vozidlech a jejich přípojných vozidlech musí být rozměry os elipsy nejméně:
- i) 0,24 m a 0,145 m, má-li rozlišovací značka tři písmena;
- ii) 0,175 m a 0,115 m, má-li rozeznávací značka méně než tři písmena;

3. Jestliže je rozlišovací značka umístěna na registrační tabulku, musí být dodrženy následující podmínky:

- a) Písmena musí mít výšku nejméně 0,02 m, ve vztahu k tabulce o výšce 0,11 m.
- b)
- i) Rozlišovací značka státu registrace, která může být popřípadě doplněna vlajkou nebo symbolem státu nebo regionální organizace hospodářské integrace, k níž stát náleží, musí být umístěna co nejbližší k okraji na levé nebo pravé straně zadní registrační tabulky, avšak na tabulkách s číslem ve dvou řadách, přednostně co nejbližší k levému okraji nebo k hornímu okraji vlevo.
- ii) Jestliže je kromě rozlišovací značky umístěn na registrační tabulce nečíslíkový symbol a/nebo vlajka a/nebo regionální nebo místní symbol, musí být rozlišovací značka státu registrace umístěna na tabulce co nejvíce vlevo.
- c) Vlajka nebo symbol, které případně doplňují rozlišovací značku státu registrace, musí být umístěny tak, aby nesnižovaly čitelnost rozlišovací značky, a přednostně by měly být umístěny nad ní.
- d) Rozlišovací značka státu registrace musí být umístěna tak, aby byla snadno identifikovatelná a nemohla být mylně pokládána za registrační číslo nebo snížit jeho čitelnost. Z těchto důvodů musí mít alespoň barvu, která se liší od barvy registračního čísla, nebo odlišnou barvu pozadí než má registrační číslo, nebo být od registračního čísla zřetelně oddělena, nejlépe čarou;
- e) U registračních tabulek motocyklů a jejich přívěsů a/nebo registračních tabulek o dvou řádcích může být velikost písmen rozlišovací značky, a jestliže je to vhodné, velikost národní vlajky nebo emblému státu registrace nebo symbolu regionální organizace hospodářské integrace, k níž stát náleží, vhodným způsobem upravena.
- f) Ustanovení tohoto odstavce se použijí podle stejných zásad i na přední registrační tabulky vozidel tam, kde jsou tyto tabulky povinné.

4. Pro rozlišovací značky platí příslušná ustanovení odstavce 3 přílohy 2.

Příloha 4

IDENTIFIKAČNÍ ZNAČKY MOTOROVÝCH VOZIDEL A PŘÍPOJNÝCH VOZIDEL V MEZINÁRODNÍM PROVOZU

1. Identifikační značky musí obsahovat:

- a) U motorového vozidla:
- i) název nebo obchodní značku výrobce vozidla;
- ii) na podvozku nebo, jestliže není, na karoserii, výrobní číslo nebo sériové číslo výrobce;
- iii) na motoru výrobní číslo motoru, jestliže jej výrobce opatřil takovým číslem;
- b) U přípojného vozidla údaje uvedené shora v pododstavcích i) a ii).
- c) U mopedů zdvihový objem válce a značku "CM".

2. Značky, které uvádí odstavce 1 této přílohy, musí být umístěny na přístupných místech a musí být snadno čitelné; kromě toho musí být provedeny tak, aby nemohly být snadno změněny nebo odstraněny. Písmena a číslice ve značkách musí být uvedena buď jen latinskými písmeny, nebo tzv. anglickým skriptem, a arabskými číslicemi, anebo se opakovat touto formou.

Příloha 5

TECHNICKÉ PODMÍNKY PRO MOTOROVÁ VOZIDLA A PŘÍPOJNÁ VOZIDLA

1. Aniž jsou dotčena ustanovení článku 3, odstavce 2a) a článku 39, odstavce 1 této Úmluvy, může každá smluvní strana pro motorová vozidla, která registruje, a pro přípojná vozidla, která připouští do provozu podle vnitrostátní legislativy, stanovit pravidla, která doplňují nebo zpřísňují ustanovení této přílohy. Všechna vozidla v mezinárodním provozu musí splňovat technické požadavky platné ve státu jejich registrace v době, kdy byla poprvé uvedena do provozu.

2. Pro účely této přílohy výraz "přípojně vozidlo" platí jen pro přípojná vozidla, která jsou určena k připojení k motorovému vozidlu.

3. Smluvní strany, které, podle článku 1, pododstavce n) této Úmluvy, prohlásily, že si přejí za motocykly pokládat i tříkolová vozidla, jejichž hmotnost vnenaloženém stavu nepřekračuje 400 kg, musí podřídit tato vozidla pravidlům stanoveným v této příloze buď pro motocykly, nebo pro jiná motorová vozidla.

KAPITOLA I

Brzdění

4. Pro účely této kapitoly:

a) výraz "kola jedné nápravy" znamená kola, která jsou uspořádána souměrně nebo téměř souměrně ke střední podélné rovině vozidla, i když nejsou umístěna na téže nápravě (dvojnáprava se pokládá za dvě nápravy);

b) výraz "provozní brzda" znamená zařízení, které se normálně užívá ke zpomalení a zastavení vozidla;

c) výraz "parkovací brzda" znamená zařízení, které se užívá k zabránění pohybu vozidla v nepřítomnosti řidiče, nebo u přípojných vozidel, je-li přípojně vozidlo odpojeno;

d) výraz "nouzová brzda" znamená zařízení, které je určeno ke zpomalení a zastavení vozidla při selhání provozní brzdy.

A. Brzdění motorových vozidel jiných než motocykly

5. Každé motorové vozidlo jiné než motocykl musí být vybaveno brzdami, které může řidič snadno ovládat ze svého místa. Tyto brzdy musí být schopné zajišťovat následující tři funkce brzdění:

a) provozní brzda musí být schopná zpomalit vozidlo a bezpečně, rychle a účinně je zastavit při jakémkoli nákladu a za jakýchkoli podmínek stoupání a klesání silnice, po níž vozidlo jede;

b) parkovací brzda musí být schopna udržet vozidlo ve stojícím stavu při jakémkoli nákladu na značném stoupání a klesání, přičemž účinné plochy brzd jsou drženy v brzdící poloze zařízením, které funguje výlučně mechanicky;

c) nouzová brzda musí být schopna zpomalit a zastavit vozidlo při jakémkoli nákladu na dostatečně krátkou vzdálenost, i v případě selhání provozní brzdy.

6. Aniž je dotčeno ustanovení odstavce 5 této přílohy, mohou zařízení, která zajišťují tři brzděné funkce (provozní, nouzová a parkovací brzda) mít společné části; kombinace ovládacích orgánů je přípustná jen za podmínky, že zůstávají alespoň dva od sebe oddělené ovládací orgány.

7. Provozní brzda musí působit na všechna kola vozidla.

8. Nouzová brzda musí být schopna působit na nejméně jedno kolo na každé straně střední podélné roviny vozidla; totéž ustanovení se vztahuje na parkovací brzdu.

9. Provozní brzda a parkovací brzda musí působit na brzděné plochy trvale spojené s koly součástmi dostatečné pevnosti.

10. Žádná brzděná plocha nesmí být odpojitelná od kol. Nicméně, takové odpojení se u určitých brzděných ploch připouští za podmínky, že:

a) je jen chvilkové, například, při řazení rychlostních stupňů;

b) jestliže se jedná o parkovací brzdu, může k němu dojít jen působením řidiče;

c) pokud jde o provozní nebo nouzovou brzdu, brzdění zůstává nadále možné s účinkem požadovaným odstavcem 5 této přílohy.

10 bis. Všechna zařízení vozidla přispívající k brzdění musí být konstruována a vyrobena tak, aby účinnost provozní brzdy byla zajištěna po prodlouženém a opakovaném užití.

10 ter. Účinek provozního brzdění musí být náležitě rozdělen na jednotlivé nápravy vozidla a synchronizován.

10 quater. Jestliže je ovládání provozní brzdy částečně nebo úplně posilováno zdrojem energie jiným, než svalovou silou řidiče, musí být možné zastavit vozidlo na dostačující vzdálenost i v případě selhání tohoto zdroje.

B. Brzdění přípojných vozidel

11. Aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 17 c) této přílohy, musí být každé přípojně vozidlo, s výjimkou lehkého přívěsu, vybaveno následujícími brzdami:

a) Provozní brzdou, která je schopná zpomalit vozidlo a zastavit je spolehlivě, rychle a účinně při jakémkoli nákladu a na všech sklonech stoupání nebo klesání silnice, po níž vozidlo jede.

b) Parkovací brzdou, která je schopna udržet vozidlo v klidu při jakémkoli nákladu na značném sklonu stoupání nebo klesání, přičemž činné plochy brzdy musí být drženy v brzdící poloze výlučně mechanickým zařízením. Toto ustanovení neplatí pro přípojná vozidla, která nemohou být odpojena od tažného vozidla bez použití nářadí, za podmínky, že souprava vozidel splňuje požadavky na parkovací brzdy.

12. Zařízení, která zajišťují dvě funkce brzdění (provozní a parkovací) mohou mít společné části.

13. Provozní brzda musí působit na všechna kola přípojného vozidla. Brzdný účinek musí být náležitě rozdělen na jednotlivé nápravy vozidla a synchronizován.

14. Provozní brzdu musí být možné uvést do činnosti ovládacím orgánem brzd tažného vozidla; avšak nepřesahuje-li maximální povolená hmotnost přípojného vozidla 3 500 kg, mohou být brzdy provedeny tak, aby se uvedly do činnosti najížděním pohybujícího se přípojného vozidla na tažné vozidlo (nájezdové brzdění).

15. Provozní brzda a parkovací brzda musí působit na brzdné plochy, které jsou s koly trvale spojeny součástmi dostatečné pevnosti.

16. Brzdová zařízení musí být taková, aby se přípojná vozidla zastavila automaticky, pokud dojde k přetržení spojovacího zařízení během jízdy. Toto ustanovení však neplatí pro přípojná vozidla pouze s jednou nápravou, nebo se dvěma nápravami, pokud jsou od sebe vzdáleny méně než 1 m, a za podmínky, že jejich maximální povolená hmotnost nepřevyšuje 1 500 kg a že jsou, s výjimkou návěsů, vybavena kromě spojovacího zařízení, ještě pomocným spojením.

C. Brzdění souprav vozidel

17. Kromě ustanovení částí A a B této kapitoly, která se vztahují na jednotlivá vozidla (motorová vozidla a přípojná vozidla), platí pro soupravy těchto vozidel následující ustanovení:

a) brzdová zařízení každého z vozidel, které tvoří soupravu, musí být kompatibilní;

b) účinek provozního brzdění musí být správně rozdělen a synchronizován mezi jednotlivé nápravy soupravy vozidel;

c) Maximální povolená hmotnost přípojného vozidla, které není vybaveno provozní brzdou, nesmí překročit polovinu součtu hmotnosti nenaloženého tažného vozidla a hmotnosti řidiče.

D. Brzdění motocyklů

18.

a) Každý motocykl musí být vybaven dvěma brzdami, z nichž jedna působí nejméně na zadní kolo nebo kola a druhá nejméně na přední kolo nebo kola; jestliže je k motocyklu připojen postranní vozík, nevyžaduje se brzdění kola postranního vozíku. Tato brzdová zařízení musí být schopna zpomalit motocykl a zastavit jej spolehlivě, rychle a účinně při jakémkoli nákladu a na všech sklonech stoupání nebo klesání silnice, po níž motocykl jede.

b) Kromě ustanovení pododstavce a) tohoto odstavce, musí být motocykly, které mají tři kola souměrně uspořádaná vzhledem ke střední podélné rovině vozidla, vybaveny parkovací brzdou, která odpovídá podmínkám uvedeným v odstavci 5 b) této přílohy.

KAPITOLA II

Zařízení vozidel k osvětlení a světelné signalizaci

19. Pro účely této kapitoly pojem:

"dálkový světlomet" znamená světlomet používaný k osvětlení silnice na velkou vzdálenost před vozidlem;

"potkávací světlomet" znamená světlomet používaný k osvětlení silnice před vozidlem, aniž by nepatřičně oslňoval nebo obtěžoval řidiče, kteří přijíždějí v protisměru, a ostatní uživatele silnice;

"přední obrysová svítilna" znamená svítilnu používanou k upozornění na přítomnost a šířku vozidla při pohledu na ně zředu;

"zadní obrysová svítilna" znamená svítilnu používanou k upozornění na přítomnost a šířku vozidla při pohledu na ně zezadu;

"brzdová svítilna" znamená svítilnu používanou k upozornění ostatních uživatelů silnice za vozidlem, že jeho řidič právě použil provozní brzdu;

"přední mlhový světlomet" znamená světlomet používaný ke zlepšení osvětlení silnice při husté mlze, sněžení, silném dešti nebo za podobných podmínkách;

"zadní mlhová svítlna" znamená svítlnu používanou ke zvýšení viditelnosti vozidla zezadu za husté mlhy, při sněžení, silném dešti nebo za podobných podmínek;

"zpětný světlo" znamená světlo používané k osvětlení pozemní komunikace za vozidlem a jako signál varující ostatní uživatele silnice, že vozidlo jede dozadu nebo hodlá jet dozadu;

"směrová svítlna" znamená svítlnu používanou k oznámení ostatním uživatelům silnice, že řidič hodlá změnit směr jízdy doprava nebo doleva;

"parkovací svítlna" znamená svítlnu používanou k upozornění na přítomnost parkujícího vozidla, může nahrazovat přední a zadní obrysové svítilny;

"doplňková obrysová svítlna" znamená svítlnu umístěnou u vnějšího okraje šířky vozidla, co možná nejbliže k hornímu okraji vozidla, používanou ke zřetelnému upozornění na jeho celkovou šířku. Tento signál doplňuje u některých motorových vozidel a přípojných vozidel jejich obrysové svítilny s cílem výrazně upozornit na velikost těchto vozidel;

"výstražný signál nebezpečí" znamená signál dáváný najednou všemi směrovými svítilnami;

"boční obrysová svítlna" znamená svítlnu umístěnou na boku vozidla, která upozorňuje na přítomnost vozidla při pohledu z boku;

"zvláštní výstražná svítlna" znamená svítlnu určenou pro označení vozidla s právem přednosti v jízdě, nebo vozidla nebo skupiny vozidel, jejichž přítomnost na silnici vyžaduje zvláštní pozornost ostatních uživatelů silnice, zejména kolon vozidel, vozidel nadměrných rozměrů a vozidel nebo zařízení pro stavbu nebo údržbu silnic;

"zařízení pro osvětlení zadní registrační tabulky" znamená zařízení zajišťující osvětlení zadní registrační tabulky; toto zařízení se může skládat z několika optických částí;

"denní svítlna" znamená svítlnu určenou ke zvýšení nápadnosti a zlepšení viditelnosti předě jedoucího vozidla za denního světla;

"odrazka" znamená zařízení používané k označení přítomnosti vozidla odrazem světla, jež vychází ze světelného zdroje mimo toto vozidlo;

"svítící plocha" znamená pravoúhlý průmět účinné plochy, z níž je vyzařováno světlo, do příčné svislé roviny. Pro odrazku je účinnou plochou viditelný povrch odrazného optického zařízení.

20. Barvy světél, které uvádí tato kapitola, musí co možno nejvíce odpovídat definicím, které uvádí dodatek k této příloze.

21. Každé motorové vozidlo, s výjimkou motocyklů, které může na rovině silnici dosáhnout rychlosti vyšší než 40 km (25 mil) za hodinu, musí být vybaveno vpředu sudým počtem dálkových světlometů s bílým nebo selektivně žlutým světlem, které mohou účinně osvětlit silnici v noci za jasného počasí [slova vypuštěna]. Vnější okraje svítících ploch dálkových světlometů nesmí v žádném případě být blíže k nejzazšímu vnějšímu okraji vozidla, než vnější okraje svítících ploch potkávacích světlometů.

22. Každé motorové vozidlo, s výjimkou motocyklů, které může na rovině silnici dosáhnout rychlosti vyšší než 10 km (6 mil) za hodinu, musí být vybaveno vpředu sudým počtem potkávacích světlometů s bílým nebo selektivně žlutým světlem, které mohou dostatečně osvětlit silnici v noci za jasného počasí. Motorové vozidlo musí být vybaveno zařízením zajišťujícím, aby současně nemohly být zapnuty více než dva potkávací světlometry. Potkávací světlometry musí být seřazeny tak, aby odpovídaly definici v odstavci 19 této přílohy.

23. Každé motorové vozidlo, jiné než dvoukolový motocykl bez postranního vozíku, musí být vybaveno vpředu dvěma bílými předními obrysovými svítilnami; avšak selektivně žluté světlo je dovoleno pro přední obrysové svítilny, které jsou sloučeny s dálkovými nebo potkávacími světlometry, jež vyzařují selektivně žluté světlo. Tyto přední obrysové svítilny v případě, že jsou jedinými světly rozsvícenými na vozidle vpředu, musí být viditelné v noci za jasného počasí, aniž by nepatřičně oslňovaly nebo obtěžovaly ostatní uživatele silnice.

24.

a) Každé motorové vozidlo, jiné než dvoukolový motocykl bez postranního vozíku, musí být vybaveno vzadu sudým počtem červených zadních obrysových svítilen, které jsou viditelné v noci za jasného počasí, aniž by nepatřičně oslňovaly nebo obtěžovaly ostatní uživatele silnice.

b) Každé přípojné vozidlo musí být vybaveno vzadu sudým počtem červených zadních obrysových svítilen viditelných v noci za jasného počasí, aniž by nepatřičně oslňovaly nebo obtěžovaly ostatní uživatele silnice. Přívěs, jehož celková šířka nepřesahuje 0,80 m, však může být vybaven jen jednou takovou svítilnou, je-li přívěs připojen k dvoukolovému motocyklu bez postranního vozíku.

25. Každé motorové vozidlo nebo přípojné vozidlo, které má vzadu registrační číslo, musí být vybaveno takovým osvětlovacím zařízením, aby číslo bylo čitelné v noci za jasného počasí.

26. Elektrická zapojení na všech motorových vozidlech (včetně motocyklů) a na všech soupravách, které se skládají z motorového vozidla a z jednoho nebo více přípojných vozidel, musí být taková, aby dálkové světlometry, potkávací světlometry, přední mlhové světlometry a přední obrysové svítilny na motorovém vozidle a světelné zařízení uvedené v předchozím odstavci

25 nemohly být zapnuty, jestliže nejsou zároveň zapnuty nejvíce vzadu umístěné zadní obrysové svítilny motorového vozidla nebo soupravy vozidel.

Zadní mlhové svítilny musí být možné rozsvítit pouze v případě, že jsou rozsvíceny dálkové světlomety, potkávací světlomety, nebo mlhové světlomety.

Toto ustanovení však neplatí pro dálkové světlomety nebo potkávací světlomety, když se použijí jako světelné výstražné signály uvedené v článku 32, odstavci 3 této Úmluvy. Kromě toho musí být elektrická zapojení taková, aby se přední obrysové svítilny motorového vozidla rozsvítily pokaždé, když se rozsvítí potkávací světlomety, dálkové světlomety nebo mlhové světlomety.

27. Každé motorové vozidlo, jiné než dvoukolový motocykl bez postranního vozíku, musí být vzadu vybaveno nejméně dvěma červenými odrazkami netrojúhelníkového tvaru. Odrazky osvětlené dálkovými, potkávacími nebo mlhovými světlomety jiného vozidla musí být viditelné pro řidiče tohoto vozidla v noci za jasného počasí.

28. Každé přípojné vozidlo musí být vzadu opatřeno nejméně dvěma červenými odrazkami. Tyto odrazky musí mít tvar rovnostranného trojúhelníku, jehož jeden vrchol je nahoře a jedna strana je vodorovná. Uvnitř trojúhelníku nesmí být žádné signalizační svítlna. Tyto odrazky musí splňovat požadavky na viditelnost, které stanoví odstavec 27. Avšak přívěsy, jejichž celková šířka nepřesahuje 0,80 m, mohou být vybaveny jen jednou odrazkou, jsou-li připojeny k dvoukolovému motocyklu bez postranního vozíku.

29. Každé přípojné vozidlo musí být vybaveno vpředu dvěma bílými odrazkami netrojúhelníkového tvaru. Tyto odrazky musí splňovat [slova vypuštěna] požadavky na viditelnost, které stanoví výše uvedený odstavec 27.

30. Přípojné vozidlo musí být vybaveno vpředu dvěma bílými předními obrysovými svítilnami, jestliže jeho šířka přesahuje 1,60 m. Tyto předepsané přední obrysové svítlny musí být umístěny na šířku co možno nejbližší k nejzazšímu vnějšímu okraji přípojného vozidla.

31. Každé motorové vozidlo, s výjimkou dvoukolových motocyklů s postranním vozíkem nebo bez něho, které může na rovině silnici překročit rychlost 25 km (15 mil) za hodinu, musí být vybaveno vzadu nejméně dvěma červenými brzdovými svítilnami, jejichž světelná intenzita je výrazně vyšší, než je světelná intenzita zadních obrysových svítilen. Totéž ustanovení platí pro každé přípojné vozidlo, které je posledním vozidlem v soupravě vozidel.

32. S výhradou možnosti, že výjimka ze všech nebo některých těchto povinností může být udělena pro mopedy těmi smluvními stranami, které podle odstavce 2 článku 54 této Úmluvy prohlásily, že pokládají mopedy za motocykly:

a) každý dvoukolový motocykl s postranním vozíkem nebo bez něho musí být vybaven jedním nebo dvěma potkávacími světlomety, které splňují požadavky na barvu a viditelnost, jež stanoví výše uvedený odstavec 22;

b) každý dvoukolový motocykl s postranním vozíkem nebo bez něho, který může překročit na rovině silnici rychlost 40 km (25 mil) za hodinu, musí být vybaven kromě potkávacího světlometu nejméně jedním dálkovým světlometem, jenž splňuje požadavky na barvu a viditelnost stanovené výše uvedeným odstavcem 21. Má-li takový motocykl více než jeden dálkový světlomet, musí být tyto světlomety umístěny co možno nejbližší u sebe;

c) [vypuštěno]

33. Každý dvoukolový motocykl bez postranního vozíku může být vybaven vpředu jedním nebo dvěma předními obrysovými svítilnami, které splňují požadavky na barvu a viditelnost, jež stanoví výše uvedený odstavec 23. Má-li motocykl dvě přední obrysové svítlny, musí být tyto svítlny umístěny co možno nejbližší u sebe.

34. Každý dvoukolový motocykl bez postranního vozíku musí být vzadu vybaven jednou zadní obrysovou svítilnou, která splňuje požadavky na barvu a viditelnost, jež stanoví výše uvedený odstavec 24 a).

35. Každý dvoukolový motocykl bez postranního vozíku musí být vzadu vybaven netrojúhelníkovou odrazkou, která splňuje požadavky na barvu a viditelnost, jež stanoví výše uvedený odstavec 27.

36. S výhradou možnosti pro smluvní strany, které podle článku 54, odstavce 2 prohlásily, že pokládají mopedy za motocykly, vyjmout dvoukolové mopedy s postranním vozíkem nebo bez něho z této povinnosti, musí být každý dvoukolový motocykl s postranním vozíkem nebo bez něho vybaven brzdovou svítilnou, která splňuje ustanovení, jež stanoví výše uvedený odstavec 31.

37. Aniž jsou dotčena ustanovení vztahující se na světlomety, svítlny a zařízení předepsané pro dvoukolové motocykly bez postranního vozíku, každý postranní vozík připojený k dvoukolovému motocyklu, musí být vybaven vpředu přední obrysovou svítilnou, která splňuje požadavky na barvu a viditelnost podle výše uvedeného odstavce 23, a vzadu zadní obrysovou svítilnou, která splňuje požadavky na barvu a viditelnost podle výše uvedeného odstavce 24 a) a odrazkou, která splňuje požadavky na barvu a viditelnost podle výše uvedeného odstavce 27. Elektrická zapojení musí být taková, aby se vždy rozsvítily přední a zadní obrysové svítlny postranního vozíku současně se zadní obrysovou svítilnou motocyklu. [Poslední věta vypuštěna]

38. Motorová vozidla s třemi koly umístěnými souměrně vzhledem k střední podélné rovině vozidla, která jsou pokládána za motocykly podle článku 1, pododstavce n) této Úmluvy, musí být vybavena zařízeními, která jsou předepsána ve výše uvedených odstavcích 21, 22, 23, 24 a), 27 a 31. Avšak u elektrického vozidla, jehož šířka nepřesahuje 1,30 m a jehož rychlost nepřekračuje 40 km (25 mil) za hodinu, postačuje jediný dálkový a jediný potkávací světlomet.

39. Každé motorové vozidlo, s výjimkou mopedu, a každé přípojné vozidlo, musí být vybaveno sudým počtem nepohyblivých směrových svítilen s přerušovaným světlem oranžové barvy, viditelných ve dne i v noci uživatelům silnice, kterých se pohyb vozidla týká.

40. Jsou-li na motorovém vozidle přední mlhové světlomety, musí vyzařovat bílé nebo selektivně žluté světlo. Světlomety musí být dva, u motocyklů jeden, a musí být umístěny tak, aby žádný bod jejich svítící plochy nebyl výše než nejvyšší bod svítící plochy potkávacích světlometů.

41. Žádný zpětný světlomet nesmí nepatřičně oslňovat nebo obtěžovat ostatní uživatele silnice. Jsou-li zpětné světlomety namontovány na motorovém vozidle, musí vydávat bílé nebo selektivně žluté světlo. Tyto světlomety smí svítit pouze současně se zařazeným rychlostním stupněm pro jízdu vzad.

42. Žádné jiné světlomety a svítilny, kromě směrových svítlen a zvláštních výstražných svítlen, nesmí vyzařovat blikající nebo zábleskové světlo. Boční obrysové svítilny mohou blikat současně se směrovými svítilnami.

42 bis. Zvláštní výstražná světla musí vyzařovat blikající nebo zábleskové světlo. Barvy těchto světel musí odpovídat ustanovením článku 32, odstavce 14.

42ter. Každé motorové vozidlo, kromě motocyklů, a každé přípojné vozidlo musí být vybaveno tak, aby mohlo dávat výstražný signál nebezpečí.

42 quater. Jestliže jsou na motorovém vozidle nebo přípojném vozidle namontovány zadní mlhové svítilny, musí být červené.

42 quinquies. Každé motorové vozidlo a každé přípojné vozidlo delší než 6 m musí být vybaveno oranžovými bočními odrazkami.

42 sexties. Každé motorové vozidlo a každé přípojné vozidlo širší než 1,80 m může být vybaveno doplňkovými obrysovými svítilnami. Tyto svítilny jsou povinné jestliže, že šířka motorového vozidla nebo přípojného vozidla přesahuje 2,10 m. Pokud jsou tyto svítilny použity, musí být alespoň dvě a musí vyzařovat bílé nebo oranžové světlo dopředu a červené dozadu.

42 septies. Každé motorové vozidlo a každé přípojné vozidlo může být vybaveno bočními obrysovými svítilnami. Pokud jsou tyto svítilny použity, musí vyzařovat oranžové světlo

43. Pro účely ustanovení této přílohy:

a) každá kombinace dvou nebo více světlometů a svítlen, ať stejných nebo nestejných, které však mají stejnou funkci a stejnou barvu světla, se pokládá za jediný světlomet a jedinou svítilnu;

b) jediná svítící plocha, která má tvar pásu, se pokládá za dva světlomety nebo dvě svítilny nebo za sudý počet světlometů nebo svítlen, jestliže je umístěna symetricky ke střední podélné rovině vozidla. Osvětlení této plochy se musí zajistit nejméně dvěma světelnými zdroji, které jsou umístěny co nejbližší k jejím okrajům.

44. Světlomety nebo svítilny u daného vozidla, která mají stejnou funkci a směřují stejně, musí vyzařovat světlo stejné barvy. Světlomety, svítilny a odrazky, které jsou v sudém počtu, musí být umístěny souměrně ke střední podélné rovině vozidla, s výjimkou vozidel, jejichž vnější tvar je nesouměrný. Intenzita světlometů nebo svítlen v každém páru musí být v podstatě shodná.

45. Světlomety nebo svítilny různého druhu, a, s výhradou ustanovení jiných odstavců této kapitoly, světlomety, svítilny a odrazky mohou být seskupeny nebo sloučeny do téhož zařízení, jestliže každý z těchto světlometů, svítlen a odrazek splňuje pro ně použitelná ustanovení této přílohy.

KAPITOLA III

Ostatní požadavky

Mechanismus řízení

46. Každé motorové vozidlo musí být vybaveno odolným řídicím ústrojím, které umožní řidiči snadno, rychle a spolehlivě měnit směr jízdy vozidla.

Zpětné zrcátko

47. Každé motorové vozidlo musí být vybaveno jedním nebo několika zpětnými zrcátky; počet, rozměry a uspořádání těchto zrcátek musí řidiči umožňovat vidět provoz za vozidlem.

Zařízení pro výstražná zvuková znamení

48. Každé motorové vozidlo musí být vybaveno alespoň jedním dostatečně slyšitelným zvukovým výstražným zařízením. Zvuk vydávaný zvukovým výstražným zařízením musí být nepřerušovaný a rovnoměrný, avšak nikoli pronikavý. Vozidla s právem přednosti v jízdě a vozidla veřejné osobní dopravy mohou mít doplňující zvuková zařízení, pro která tato ustanovení neplatí.

Stírač čelního skla

49. Každé motorové vozidlo, které je opatřeno čelním sklem takových rozměrů a takového tvaru, že řidič může normálně ze svého místa vidět silnici před sebou jen průhlednými částmi tohoto skla, musí být vybaveno alespoň jedním

účinným a odolným stíračem čelního skla ve vhodné poloze, jehož činnost nevyžaduje neustálou obsluhu řidičem.

Ostřikovač čelního skla

50. Každé motorové vozidlo, které musí být vybaveno alespoň jedním stíračem čelního skla, musí být vybaveno i ostřikovačem čelního skla.

Čelní sklo a okna

51. Na každém motorovém vozidle a na každém přípojném vozidle:

a) průhledné materiály, které tvoří součást karosérie vozidla, včetně čelního skla a každé vnitřní přepážky, musí být takové, aby při rozbití bylo riziko poranění co nejmenší;

b) průhledné části čelního skla musí být vyrobeny z materiálu, jehož průhlednost se nezhoršuje; a musí být takové, že znatelně nezkrslují předměty viděné skrz čelní sklo, a že v případě rozbití řidič může stále ještě dostatečně zřetelně vidět silnici.

Zařízení pro jízdu dozadu

52. Každé motorové vozidlo musí být vybaveno zařízením pro jízdu dozadu, ovládaným z místa řidiče. Toto zařízení však není povinné pro motocykly nebo motorová vozidla s třemi koly, která jsou uspořádána souměrně ke střední podélné rovině vozidla, nepřesahuje-li jejich nejvyšší povolená hmotnost 400 kg.

Tlumič výfuku

53. Každý spalovací motor k pohonu motorového vozidla musí být vybaven účinným tlumičem výfuku.

Pneumatiky

54. Kola motorových vozidel a jejich přípojných vozidel musí být vybavena pneumatikami, které zaručují dobrou přilnavost, a to i na mokré vozovce. Toto ustanovení však nebrání smluvním stranám, aby povolily užívat zařízení, která by měla účinky nejméně rovnocenné účinkům, kterých lze dosáhnout pneumatikami.

Rychloměr

55. Každé motorové vozidlo, které může překročit na rovině silnici rychlost 40 km (25 mil) za hodinu, musí být vybaveno rychloměrem; smluvní strany však mohou od této povinnosti osvobodit určité kategorie motocyklů a jiných lehkých vozidel.

Výstražné zařízení, které musí být ve vybavení motorových vozidel

56. Zařízením, které uvádí článek 23, odstavec 5 této Úmluvy a odstavec 6 přílohy 1, musí být:

a) buď rovnostranná trojúhelníková signalizační tabule s červenými okraji a s vnitřní částí bez výplně nebo provedenou ve světlé barvě; červené okraje musí být opatřeny odrazovým pásem. Tabule může též mít červenou fluorescenční oblast nebo být prosvětlena; musí být taková, aby mohla pevně stát ve svislé poloze; nebo

b) nebo jiné, stejně účinné zařízení, požadované legislativou státu, v němž je vozidlo registrováno.

Zařízení proti krádeži

57. Každé motorové vozidlo musí být vybaveno zařízením proti krádeži, které umožňuje vyřadit z činnosti nebo blokovat jednu z důležitých částí stojícího vozidla.

Zádržné systémy

58. Kdekoli je to technicky možné, musí všechna sedadla směřující dopředu u vozidel kategorie B, uvedené v přílohách 6 a 7 této Úmluvy, s výjimkou vozidel konstruovaných nebo používaných pro zvláštní účely a definovaných vnitrostátní legislativou, musí být vybavena schválenými bezpečnostními pásy nebo podobně účinnými schválenými zařízeními.

Obecná ustanovení

59.

a) Mechanické části a zařízení motorového vozidla nesmí, v nejvyšší dosažitelné míře, způsobit jakékoli ohrožení požárem nebo výbuchem; nesmí být ani příčinou nadměrných emisí škodlivých plynů, neprůsvitného kouře, zápachu nebo hluku.

b) Zařízení vysokonapětového zapalování u motoru motorového vozidla nesmí působit, jak jen je možné, nadměrné elektromagnetické rušení.

c) Každé motorové vozidlo musí být konstruováno tak, aby pole výhledu řidiče dopředu, vpravo i vlevo byla dostatečná pro bezpečnou jízdu.

d) Motorová vozidla a přípojná vozidla musí být konstruována a vybavena tak, aby se co nejvíce snížilo nebezpečí při nehodách pro osoby v nich cestující, i pro ostatní uživatele silnice. Zejména nesmí být vně ani uvnitř vozidla jakékoli ozdoby nebo jiné předměty s hranami nebo výčnělky, které nejsou nezbytné a které by mohly být nebezpečné osobám ve vozidle nebo ostatním uživatelům silnice.

e) Vozidla, s maximální povolenou hmotností vyšší než 3,5 t musí být, pokud možno, vybavena ochranami proti podjetí zezadu a z boku.

KAPITOLA IV

Výjimky

60. Smluvní strany mohou učinit výjimky z ustanovení této přílohy pro vnitrostátní účely v těchto případech:

a) u motorových vozidel a přípojných vozidel, kterým jejich konstrukce nedovoluje překročit na rovině silnici rychlost 30 km (19 mil) za hodinu, a jejichž rychlost je vnitrostátní legislativou omezena na 30 km za hodinu;

b) u vozíků pro tělesně postižené osoby, tj. u malých motorových vozidel, která jsou zvlášť konstruována a vyrobena - a nikoli jen přizpůsobena - pro potřebu tělesně postižené osoby, a která normálně používají pouze tyto osoby;

c) u vozidel, která jsou určena k experimentům, jejichž účelem je sledování technického pokroku a zlepšení bezpečnosti;

d) u vozidel zvláštního tvaru nebo druhu, kterých se užívá ke zvláštním účelům za zvláštních podmínek;

e) U vozidel upravených pro užívání tělesně postiženými osobami.

61. Smluvní strany mohou rovněž udělit výjimky z ustanovení této přílohy u vozidel, která registrují, a která se mohou uvést do mezinárodního provozu:

a) týkající se povolení užít pro přední obrysová světla motorových vozidel a přípojných vozidel oranžovou barvu;

b) týkající se polohy obrysových svítlen vozidel pro zvláštní účely, jejichž vnější tvar je takový, že uvedená ustanovení nemohou být splněna bez použití montážních držáků, které by mohly být snadno poškozeny nebo utrženy;

c) týkající se přípojných vozidel přepravujících dlouhé náklady (kmeny stromů, roury apod.), které jsou za jízdy připojeny k tažnému vozidlu pouze nákladem;

d) týkající se povolení vyzařovat bílé světlo dozadu a červené světlo dopředu u následujících zařízení:

- otáčivá nebo záblesková výstražná světla vozidel s právem přednosti v jízdě;
- namontované svítliny u nadměrných nákladů;
- boční svítliny a odrazky;
- profesionální osvětlená značení na střeše vozidel;

e) týkající se povolení vyzařovat modré světlo dopředu a dozadu u otáčivých nebo zábleskových výstražných světel;

f) týkající se povolení umístit na kterékoli ze stran vozidla zvláštního tvaru nebo druhu, nebo vozidla používaného pro zvláštní účely a za zvláštních podmínek, střídající se červené pruhy se zpětným odrazem nebo fluorescenční, a bílé pruhy se zpětným odrazem;

g) týkající se povolení vyzařovat dozadu bílé nebo barevné světlo odrážené číslicemi nebo písmeny nebo pozadím zadních registračních tabulek, rozlišovacími značkami státu, nebo ostatní rozlišovacími značkami, předepsanými vnitrostátní legislativou;

h) týkající se povolení použít červené barvy pro nejvíce vzadu situované boční odrazky a boční obrysové svítliny.

KAPITOLA V

Přechodná ustanovení

62. Motorová vozidla, která byla poprvé registrována, a přípojná vozidla, která byla uvedena do provozu na územích smluvní strany před vstupem této Úmluvy v platnost, nebo během dvou roků po tomto vstupu v platnost, nebudou podléhat ustanovením této přílohy, za podmínky, že vyhovují požadavkům částí I, II a III přílohy 6 Úmluvy o silničním provozu z roku 1949.

62 bis. Motorová vozidla, která byla poprvé registrována, a přípojná vozidla, která byla uvedena do provozu na území smluvní strany v době před vstupem změn této Úmluvy v platnost, nebo během dvou roků po tomto vstupu v platnost, nepodléhají ustanovením této přílohy, pokud splňují ustanovení přílohy 5 Úmluvy o silničním provozu z roku 1968 ve znění předcházejícím těmto změnám, nebo jiných ustanovení Kapitoly V této přílohy.

DODATEK

DEFINICE BAREVNÝCH FILTRŮ K DOSAŽENÍ BAREV, KTERÉ UVÁDÍ TATO PŘÍLOHA (TRICHROMATICKÉ SOUŘADNICE)

Červená	mez k žluté	$y \leq 0,335$
	mez k purpurové 1)	$z \leq 0,08$
Bílá	mez k modré	$x \geq 0,310$
	mez k žluté	$x \leq 0,500$
	mez k zelené	$y \leq 150 + 0,640x$
	mez k zelené	$y \leq 0,440$
	mez k purpurové	$y \geq 0,050 + 0,750x$
Oranžová 2)	mez k žluté 1)	$y \leq 0,429$
	mez k červené 1)	$y \geq 0,398$
	mez k bílé 1)	$z \leq 0,007$
Selektivní žlutá 3)	mez k červené 1)	$y \geq 0,138 + 0,580x$
	mez k zelené 1)	$y \leq 1,29x - 0,100$
	mez k bílé 1)	$y \geq -x + 0,966$
	mez ke spektrální hodnotě 1)	$y \leq -x + 0,992$
Modrá	mez k zelené	$y = 0,065 + 0,805x$
	mez k bílé	$y = 0,400 - x$
	mez k purpurové	$x = 0,133 + 0,600y$

K ověření barevných vlastností těchto filtrů se užije zdroj bílého světla o teplotě barvy 2 854°K (odpovídající zdroji světla A Mezinárodní komise pro osvětlení - CIE).

1) V těchto případech byly zvoleny meze odlišné od mezí, které doporučuje CIE, protože napájecí napětí na svorkách žárovek, jimiž jsou světlomety nebo svítliny vybaveny, značně kolísají.

2) Platí pro barvu těch signálů motorových vozidel, která se dosud běžně nazývá "oranžová" nebo "oranžovo-žlutá". Odpovídá specifické části "žluté" oblasti trojúhelníku barev CIE.

3) Platí jen pro potkávácí a dálková světla. Ve zvláštním případě mlhových světel selektivnost barvy bude považována za uspokojivou, pokud není faktor čistoty menší než 0,820, mez k bílé $y \geq -x + 0,966$, přičemž v tomto případě je $y \geq -x + 940$ a $y = 0,440$.

Příloha 6

VNITROSTÁTNÍ ŘIDIČSKÝ PRŮKAZ

(POZNÁMKA: Tato příloha platí nejdéle do 28. března 2011 (viz nový článek 43). Nové znění přílohy, které vstoupí v platnost od 29. března 2011 je uvedeno za touto přílohou v tmavě modré barvě.)

1. Vnitrostátní řidičský průkaz musí mít formu dokumentu.
2. Průkaz musí být vytištěn v jazyce nebo jazycích určených orgánem, který průkaz vydává, nebo který je jím zmocněn; jako titul však musí být uveden výraz "permis de conduire" ve francouzštině, s tímtož titulem v ostatních jazycích, nebo bez něho, a název a/nebo rozlišovací značka státu, v němž je řidičský průkaz vydán.
3. Údaje v řidičském průkazu musí být vytištěny jen latinskými písmeny nebo anglickým skriptem, nebo být v této formě opakovány.
4. Řidičský průkaz musí obsahovat následující údaje, před nimiž nebo za nimiž se uvedou číslice 1 až 11.
 1. Příjmení
 2. Křestní jména¹⁾
 3. Datum a místo narození²⁾
 4. Adresa³⁾
 5. Název orgánu, který průkaz vydal

6. Datum a místo vydání průkazu
7. Datum ukončení platnosti průkazu⁴⁾
8. Číslo průkazu
9. Podpis a/nebo razítko nebo pečeť orgánu, který průkaz vydal
10. Podpis držitele průkazu⁵⁾

11. Kategorie vozidla nebo vozidel a podkategorie, pro které je průkaz platný, s datem vydání a ukončení platnosti povolení pro každou z uvedených kategorií.

Dále musí být na řidičský průkaz připevněna fotografie jeho držitele. Vnitrostátní legislativa může stanovit jakékoli doplňující údaje, které se uvedou na řidičském průkazu, a také jeho formát a druh materiálu, na kterém je vytištěn.

5. Kategorie vozidel, pro které může řidičský průkaz platit, jsou následující:

A. Motocykly

B. Motorová vozidla, jiná než kategorie A, která mají nejvyšší povolenou hmotnost nepřevyšující 3 500 kg a nemající více než osm sedadel kromě sedadla řidiče

C. Motorová vozidla jiná než kategorie D, jejichž nejvyšší povolená hmotnost převyšuje 3 500 kg

D. Motorová vozidla používaná pro přepravu cestujících, která mají více než osm sedadel kromě sedadla řidiče

E. Soupravy vozidel, kde tažné vozidlo patří do kategorie nebo kategorií, pro které má řidič oprávnění (B, a/nebo C, a/nebo D), ale které samy do této kategorie nebo těchto kategorií nespádají.

6. Vnitrostátní legislativa může zavést další kategorie vozidel, které nepatří do výše uvedených kategorií A až E, dále podkategorie v rámci kategorií a kombinace kategorií, které musí být v řidičském průkazu jasně identifikovány.

1) Jméno otce nebo manžela může být uvedeno na tomto místě.

2) Není-li datum narození známo, uvede se přibližný věk ke dni vydání průkazu. Jestliže není známo místo narození, ponechá se prázdné. Místo narození může být nahrazeno jinými údaji, které určí vnitrostátní legislativa.

3) Adresa není povinná.

4) V případě neomezené platnosti řidičského průkazu není povinné.

5) Nebo otisk jeho palce

Příloha 6

VNITROSTÁTNÍ ŘIDIČSKÝ PRŮKAZ (Nové znění přílohy platné od 29. března 2011, (viz nový článek 43))

1. Vnitrostátní řidičský průkaz musí mít formu dokumentu.

2. Průkaz musí být zhotoven z plastu nebo papíru. Pro řidičské průkazy zhotovené z plastu by měl být přednostně zvolen formát 54 x 86 mm. Preferovanou barvou je růžová; tisk a volná místa pro údaje určí vnitrostátní legislativa s výhradou platnosti ustanovení odstavců 6 a 7.

3. Na přední straně průkazu se uvede titul "Řidičský průkaz" ve vnitrostátním jazyce (nebo jazycích) státu, který průkaz vydává, a rovněž název a/nebo rozlišovací znak státu, který průkaz vydal.

4. Je povinné, aby řidičský průkaz obsahoval následující údaje, očíslované tak, jak je uvedeno níže.

1. Příjmení;

2. Křestní jméno, další jména;

3. Datum a místo narození;¹⁾

4. (a) Datum vydání;

4. (b) Datum ukončení platnosti;

4. (c) Název nebo razítko orgánu, který průkaz vydal;

5. Číslo průkazu;
6. Fotografie držitele;
7. Podpis držitele;
9. Kategorie (podkategorie) vozidel, pro které je průkaz platný;
12. Doplňující informace nebo omezení pro každou kategorii (podkategorii) vozidel v podobě kódu.

1) Místo narození může být nahrazeno jinými údaji, které určí vnitrostátní legislativa

5. Jestliže jsou podle vnitrostátní legislativy požadovány další údaje, musí být v řidičském průkazu uvedeny pod následujícími čísly:

- 4.(d) Identifikační číslo pro účely registrace, jiné než je uvedeno pod číslem 5 odstavce 4;
8. Místo normálního bydliště;
10. Datum vydání pro každou kategorii (podkategorii) vozidel;
11. Datum ukončení platnosti pro každou kategorii (podkategorii) vozidel;
13. Informace pro účely registrace v případě změny ve státu normálního bydliště;
14. Informace pro účely registrace nebo jiné informace se vztahem k bezpečnosti silničního provozu.

6. Všechny údaje v řidičském průkazu musí být napsány latinskými písmeny. Jestliže se použije jiný druh písma, musí být údaje uvedeny též latinskou abecedou.

7. Informace uvedené pod čísly 1 - 7 v odstavcích 4 a 5 se uvedou přednostně na stejné straně průkazu. Místa uspořádání údajů uvedených pod čísly 8-14 odstavců 4 a 5 by měla být stanovena vnitrostátní legislativou. Vnitrostátní legislativa by měla rovněž vymezit na průkazu místo pro zařazení elektronicky uchovávaných informací.

8. Kategorie, pro které mohou být průkazy vydány, jsou následující:

A. Motocykly;

B. Motorová vozidla, jiná než kategorie A, která mají nejvyšší povolenou hmotnost nepřevyšující 3 500 kg a nemající více než osm sedadel kromě sedadla řidiče; nebo motorová vozidla kategorie B spojená s přípojným vozidlem o maximální povolené hmotnosti nepřevyšující 750 kg; nebo motorová vozidla kategorie B spojená s přípojným vozidlem, jehož nejvyšší povolená hmotnost převyšuje 750 kg, avšak nepřevyšuje hmotnost motorového vozidla v nenaloženém stavu, přičemž společná nejvyšší povolená hmotnost takto spojených vozidel nepřevyšuje 3 500 kg;

C. Motorová vozidla jiná než kategorie D, jejichž nejvyšší povolená hmotnost převyšuje 3 500 kg; nebo motorová vozidla kategorie C spojená s přípojným vozidlem o nejvyšší povolené hmotnosti nepřevyšující 750 kg;

D. Motorová vozidla používaná pro přepravu cestujících, která mají více než osm sedadel kromě sedadla řidiče; nebo motorová vozidla kategorie D spojená s přípojným vozidlem o nejvyšší povolené hmotnosti nepřevyšující 750 kg;

BE. Motorová vozidla kategorie B spojená s přípojným vozidlem, jehož nejvyšší přípustná hmotnost převyšuje 750 kg a převyšuje hmotnost motorového vozidla v nenaloženém stavu; nebo motorová vozidla kategorie B spojená s přípojným vozidlem, jehož nejvyšší povolená hmotnost převyšuje 750 kg, přičemž společná nejvyšší povolená hmotnost takto spojených vozidel převyšuje 3 500 kg;

CE. Motorová vozidla kategorie C spojená s přípojným vozidlem, jehož nejvyšší přípustná hmotnost převyšuje 750 kg;

DE. Motorová vozidla kategorie D spojená s přípojným vozidlem, jehož nejvyšší přípustná hmotnost převyšuje 750 kg;

9. Do kategorií A, B, C, CE, D a DE může vnitrostátní legislativa zařadit následující podkategorie vozidel, pro něž může platit řidičský průkaz:

A1. Motocykly, jejichž zdvihový objem nepřevyšuje 125 cm³ a výkon nepřevyšuje 11 kW (lehké motocykly);

B1. Motorové tříkolky a čtyřkolky;

C1. Motorová vozidla s výjimkou vozidel kategorie D, jejichž nejvyšší povolená hmotnost převyšuje 3 500 kg, ale nepřevyšuje 7 500 kg; nebo motorová vozidla podkategorie C1 spojená s přípojným vozidlem, jehož nejvyšší povolená hmotnost nepřevyšuje 750 kg;

D1. Motorová vozidla používaná pro přepravu cestujících, která mají více než osm sedadel kromě sedadla řidiče, avšak ne více než 16 sedadel kromě sedadla řidiče; nebo motorová vozidla podkategorie D1 spojená s přípojným vozidlem, jehož nejvyšší přípustná hmotnost nepřevyšuje 750 kg;

C1E. Motorová vozidla podskupiny C1 spojená s přípojným vozidlem, jehož nejvyšší povolená hmotnost převyšuje 750 kg, ale nepřevyšuje hmotnost motorového vozidla v nenaloženém stavu, přičemž společná nejvyšší povolená hmotnost takto spojených vozidel nepřevyšuje 12 000 kg;

D1E. Motorová vozidla podkategorie D1 spojená s přípojným vozidlem, které se nepoužívá pro přepravu osob, a jehož nejvyšší povolená hmotnost převyšuje 750 kg, ale nepřevyšuje hmotnost motorového vozidla v nenaloženém stavu, přičemž společná nejvyšší povolená hmotnost takto spojených vozidel nepřevyšuje 12 000 kg.

10. Vnitrostátní legislativa může zavést další kategorie nebo podkategorie vozidel, jiné než výše uvedené. Označení takových kategorií nebo podkategorií by se nemělo podobat symbolům, které používá k označení kategorií nebo podkategorií vozidel tato Úmluva; měl by také být použit i jiný typ tisku.

11. Kategorie (podkategorie) vozidel, pro něž řidičský průkaz platí, by měly být znázorněny piktogramy uvedenými v následující tabulce.

Obrázek 83m2013a.pcx

Příloha 7

MEZINÁRODNÍ ŘIDIČSKÝ PRŮKAZ

1. Průkazem musí být malá knížka ve formátu A6 (148 x 105 mm). Její vnější strany (obal) jsou šedivé a její vnitřní strany jsou bílé.

2. Vnější a vnitřní strana prvního listu (obalu) se musí shodovat se vzory na stranách č. 1 a č. 2, které jsou uvedeny dále; musí být vytištěny ve vnitrostátním jazyku, nebo alespoň v jednom z vnitrostátních jazyků státu, který průkaz vydává. Dvě poslední vnitřní strany, které jsou vedle sebe, musí odpovídat vzoru č. 3, který je uveden dále, a musí být vytištěny ve francouzském jazyku. Vnitřní strany, které těmto dvěma stranám předcházejí, opakují první z těchto dvou stran v několika jazycích, které musí zahrnovat jazyk anglický, ruský a španělský.

3. Údaje zapsané v průkazu ručně nebo strojem, se napíšou latinskými písmeny nebo anglickým skriptem.

4. Smluvní strany, které vydávají nebo zmocňují k vydávání mezinárodních řidičských průkazů, jejichž obal je vytištěn v jiném jazyce než anglickém, francouzském, ruském nebo španělském, sdělí generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů překlad textu podle dále uvedeného vzoru č. 3 do tohoto jazyka.

Obrázek 83m2013b.pcx

Obrázek 83m2013c.pcx

Obrázek 83m2013d.pcx

Obrázek 83m2013e.pcx

Obrázek 83m2013f.pcx

Obrázek 83m2013g.pcx

1) Úmluva o silničním provozu přijatá v Ženevě dne 19. září 1949 byla vyhlášena pod č. [82/2013 Sb. m. s.](#)

1 Úplná definice je obsažena v Příloze Evropské dohody (viz pododstavec c), bod 3).

2 Plné znění definice je uvedeno v Příloze Evropské dohody (viz pododstavec n), bod 3).

4) Viz také bod 4 Přílohy Evropské dohody

5) Viz též odstavec 5 Přílohy Evropské dohody

6) Viz též bod 6 Přílohy Evropské dohody

- 9) Viz též bod 7 Přílohy Evropské dohody.
- 10) Doplňující odstavec zavedený do přílohy Evropské dohody (viz bod 7).
- 11) Viz též bod 8 Přílohy Evropské dohody.
- 12) Viz též bod 9 Přílohy Evropské dohody.
- 13) Doplňující odstavec zavedený do Přílohy Evropské dohody (viz bod 9).
- 14) Viz též bod 10 Přílohy Evropské dohody
- 15) Viz též bod 10 Přílohy Evropské dohody
- 16) Viz též bod 10 Přílohy Evropské dohody
- 17) Viz též bod 10 Přílohy Evropské dohody
- 18) Viz též bod 11 Přílohy Evropské dohody
- 19) Viz též bod 12 Přílohy Evropské dohody
- 20) Viz též bod 12 Přílohy Evropské dohody
- 21) Viz též bod 13 Přílohy Evropské dohody.
- 22) Viz též bod 14 Přílohy Evropské dohody.
- 23) Viz též bod 15 Přílohy Evropské dohody.
- 24) Viz též bod 15 Přílohy Evropské dohody
- 25) Doplňující odstavec zaveden do Přílohy Evropské dohody (viz bod 15).
- 26) Viz též bod 16 Přílohy Evropské dohody
- 27) Doplňující odstavec zavedený do Přílohy Evropské dohody (viz bod 16).
- 28) Viz též bod 16 Přílohy Evropské dohody
- 29) Viz též bod 16 Přílohy Evropské dohody
- 30) Viz též bod 16 Přílohy Evropské dohody
- 31) Viz též bod 17 Přílohy Evropské dohody
- 32) Dodatečný odstavec zařazen do přílohy Evropské dohody (viz bod 17)
- 33) Viz též bod 18 Přílohy Evropské dohody
- 34) Viz též bod 18 Přílohy Evropské dohody
- 35) Doplňující odstavec zavedený do Přílohy Evropské dohody (viz bod 18)
- 36) Viz též bod 18 Přílohy Evropské dohody
- 37) Viz též bod 18 Přílohy Evropské dohody
- 38) Doplňující odstavec zaveden do Přílohy Evropské dohody (viz bod 18)
- 39) Viz též bod 19 Přílohy Evropské dohody
- 40) Doplňující odstavec zaveden do Přílohy Evropské dohody (viz bod 19)
- 41) Doplňující odstavec zaveden do Přílohy Evropské dohody (viz bod 19)
- 42) Viz též bod 19 Přílohy Evropské dohody
- 43) Viz též bod 20 Přílohy Evropské dohody
- 44) Viz též bod 20 Přílohy Evropské dohody
- 45) Dodatečný odstavec zařazen do přílohy Evropské dohody (viz bod 20)
- 46) Dodatečné články (článek 27 tós až 27 quarter) zařazený do přílohy Evropské dohody (viz bod 20 bis)
- 47) Viz též bod 21 Přílohy Evropské dohody
- 48) Doplňující odstavec zavedený do Přílohy Evropské dohody (viz bod 21)
- 49) Viz též bod 22 Přílohy Evropské dohody
- 50) Dodatečný odstavec zařazen do přílohy Evropské dohody (viz bod 24)
- 51) Viz též bod 26 Přílohy Evropské dohody

52) Doplnující odstavce zavedeny do Přílohy Evropské dohody (viz bod 26 bis)

53) Doplnující odstavce zavedeny do Přílohy Evropské dohody (viz bod 26 ter)

54) Doplnující odstavec zaveden do Přílohy Evropské dohody (viz bod 27)

55) Viz též bod 27 Přílohy Evropské dohody

56) Doplnující odstavec zaveden do Přílohy Evropské dohody (viz bod 27)

57) Doplnující odstavec zaveden do Přílohy Evropské dohody (viz bod 28)